

ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่

นางสาวปิ่นธนา ชูจอน

การศึกษาครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2561

**The Effect of Using Tales to Develop English Listening Skill of Prathom Suksa III
Students at Ban Banghian School in Krabi Province**

Miss Pилanthana Chuchon

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2018

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน
จังหวัดกระบี่

ชื่อและนามสกุล นางสาวปิ่นธนา ชูจอน

แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน

สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร

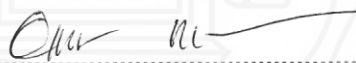
การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2562

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารีรักษ์ มีแจ้ง)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา คั่นคว้ออิสระ ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่

ผู้ศึกษา นางสาวปิ่นธนา ชูจอน รหัสนักศึกษา 2562100046

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศิตา เขี่ยมขันติถาวร ปีการศึกษา 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน ของโรงเรียน
บ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ และ (2)
แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลจากการวิจัย พบว่า ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ นิทานภาษาอังกฤษ ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ ประถมศึกษา

Independent study title: The Effect of Using Tales to Develop English Listening Skill of Prathom Suksa III Students at Ban Banghian School in Krabi Province

Author: Miss Pилanthana Chuchon; **ID:** 2562100046;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent study advisor: Dr. Sita Yiemkuntitavorn, Associate Professor;

Academic year: 2018

Abstract

The purpose of this research was to compare English listening comprehension scores of Prathom Suksa III students before and after learning under the learning management with the use of English tales.

The research sample consisted of 28 Prathom Suksa III students at Ban Banghian School in Krabi province during the second semester of the 2018 academic year, obtained by cluster sampling. The employed research tools were (1) learning management plans with the use of English tales, and (2) an English listening comprehension test. Statistics employed for data analysis were the mean, standard deviation, and t-test.

The research findings showed that the post-learning mean score on English listening comprehension of Prathom Suksa III students was significantly higher than its pre-learning counterpart at the .01 level of statistical significance.

Keywords: English tales, English listening comprehension, Prathom Suksa

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ศิตา เขี่ยมขันติถาวร ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และติดตามการทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระครั้งนี้ นับตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อารีรักษ์ มีแจ้ง กรรมการสอบการศึกษา ค้นคว้าอิสระ ที่ได้กรุณาแนะนำปรับปรุงแก้ไข การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ อาจารย์พจนาน ขอประเสริฐ ประธานหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี อาจารย์นุชนารถ นาคฉายา อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี Ms. Lisa Marie Putns อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี และขอขอบคุณท่านผู้อำนวยการ คณะครู และนักเรียน โรงเรียนบ้านบางเหียน ที่เสียสละเวลาให้เก็บรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อนนักศึกษาปริญญาโท และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็น กตัญญูตา แต่คุณพ่อ คุณแม่ คุณครู อาจารย์ เจ้าของผลงานเอกสารวิชาการที่ได้ศึกษาค้นคว้า และผู้สนใจการศึกษาทั้งหมด

ปีลันธนา ชูจอน

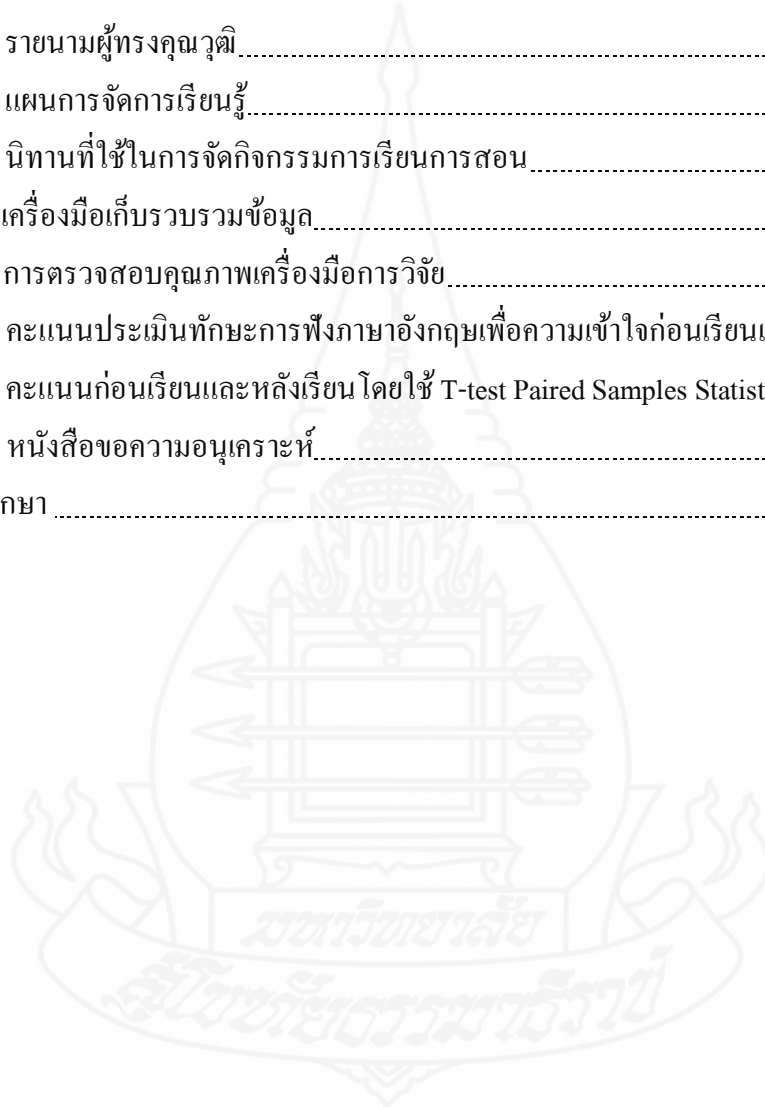
สิงหาคม 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
กรอบแนวคิดการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	8
นิทานภาษาอังกฤษ	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	36
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	47
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	49
สรุปการวิจัย	49
อภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะ	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	54
ภาคผนวก	61
ก ราชานามผู้ทรงคุณวุฒิ	62
ข แผนการจัดการเรียนรู้	64
ค นิทานที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	73
ง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล	75
จ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย	80
ฉ คะแนนประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน	87
ช คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ T-test Paired Samples Statistics	90
ซ หนังสือขอความอนุเคราะห์	92
ประวัติผู้ศึกษา	96

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังการเรียนภายใต้การจัดการเรียนรู้ โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ	48

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญ นับว่าเป็นภาษาสากลของโลก ที่ทุกคนให้ความสำคัญยิ่ง เพราะตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีความจำเป็นต้องใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสารไม่ว่าด้านภาษาเขียนหรือภาษาพูด ยิ่งในปัจจุบันแล้วการสื่อสารยังต้องใช้เครื่องมือที่ทันสมัยและรวดเร็วเพื่อการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังแทรกอยู่ตามสื่อต่าง ๆ ที่พบเห็นโดยทั่วไป ที่ทุกคนต้องเรียนรู้และสัมผัสอยู่ทุกวัน

การเรียนรู้ทางภาษาประกอบไปด้วยทักษะทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้งสี่จำเป็นจะต้องฝึกฝนผู้เรียน โดยเท่าเทียมกัน แต่ทักษะแรกของการเรียนรู้ทางภาษาคือ การฟัง ผู้เรียนจำเป็นต้องฟังเสียง เลียนเสียงที่ฟังได้ ออกเสียงได้อย่างถูกต้อง พูดสื่อความหมายได้ แล้วจึงอ่านและเขียนต่อไป (ทิพดี อ่อนแสงคุณ, 2550, น. 31) ซึ่งทักษะการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญ เพราะเป็นทักษะที่สัมพันธ์กับการพูดและเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเกือบทั้งหมด เช่น ในชั้นเรียนนักเรียนจะได้ฟังคำแนะนำจากครู ฟังคำอธิบาย และคำบรรยาย เป็นต้น และเมื่ออยู่นอกชั้นเรียนนักเรียนจะได้ฟังสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากการสอน เช่น ฟังข่าว เพลง คำปราศรัย ภาพยนตร์ ละคร เป็นต้น นอกจากนี้การฟังยังเป็นทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวันและในชั้นเรียนมากกว่าทักษะทางภาษาอื่นๆ โดยเฉพาะในปัจจุบันผู้เรียนมีโอกาสได้ฟังจากสื่อ แหล่งข้อมูลต่างๆ นอกชั้นเรียน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และ การบรรยายต่างๆ (ศิริมา โพธิจักร, 2558, น.12)

สำหรับประเทศไทย ถึงแม้ว่าจะมีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากเป็นระยะเวลานาน แต่ทักษะการฟังยังมีการจัดการเรียนการสอนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่น ๆ ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีหน้าที่ในการช่วยผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการฟังมากยิ่งขึ้น โดยจะต้องศึกษาหาวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนได้รู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ในการพัฒนาทักษะการฟังด้วยตนเอง (สุภารัตน์ พญาพรหม, 2550, น. 2)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักเรียนไทยส่วนมากยังประสบปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษ ทำให้ระดับความสามารถในการฟังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ยกตัวอย่างเช่น ฉัฐธิดา สนิทพิทยะเทวัญ (2551, น.1) พบว่านักเรียนมีปัญหาในการฟังภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนมีทักษะในด้านการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ และการฟังเพื่อสรุปความ อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนกำหนด สิริรัตน์ นาकिन (2552, น.2) กล่าวว่าผู้เรียนยังมีความยากลำบากในการฟังภาษาอังกฤษ คือ เมื่อผู้เรียนฟังบทความหรือเนื้อเรื่องจบแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่ฟังได้ ทำให้ไม่สามารถสรุปใจความสำคัญหลัก ใจความสำคัญรอง และอภิปรายเรื่องที่ฟังได้ซึ่งสอดคล้องกับ สิริการณณ์ ตาปราบ (2553, น.2) ที่ได้ประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนฟังคำ วลี ประโยค และจับใจความสำคัญของสิ่งที่ได้ฟังไม่ได้ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่บรรลุผลตามที่คาดหวัง เช่น ฟังไม่รู้เรื่อง ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจ ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ได้พบปัญหาด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ แปลความหมาย ไม่ได้ จึงทำให้ตอบคำถามหรือทำข้อสอบไม่ได้ อีกทั้งผู้เรียนไม่ค่อยได้ฝึกฝนทักษะการฟัง ทำให้ขาดเทคนิคและวิธีการที่เหมาะสมที่จะช่วยให้การฟังมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ เสมา บุ่งทอง (2554, น. 2) ที่กล่าวว่าได้พบปัญหาด้านการฟังของนักเรียนจำนวนมากที่ไม่สามารถฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ ไม่ทราบความหมายของคำศัพท์ในบทความที่ฟังเนื่องจากขาดประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับเทคนิคด้านการฟัง และนักเรียนบางคนที่สามารถฟังได้ก็ไม่สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่ฟังได้ และจากการพูดคุยสอบถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษท่านอื่นๆ เกี่ยวกับปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าผู้เรียนยังขาดความสนใจ ความกระตือรือร้นในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยในปีการศึกษา 2560 ที่ผ่านมามีนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะด้านทักษะการฟัง พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปลายปีวิชาภาษาอังกฤษในด้านทักษะการฟังร้อยละ 45 ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 60

จากสภาพปัญหารวมถึงความสำคัญของการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเทคนิค และวิธีการในการจัดกิจกรรมการสอนฟัง เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจ เห็นความสำคัญในการฟังภาษาอังกฤษ พัฒนาความสามารถในการ

ฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น โดยจากการศึกษางานวิจัย ผู้วิจัยพบว่าการใช้นิทานซึ่งมีโครงเรื่องที่เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน มีเนื้อหากระชับมาประกอบกิจกรรมการสอนฟังภาษาอังกฤษ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่ฟังได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น เนื่องจากนิทานเป็นเรื่องเล่าที่มีเหตุการณ์ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และเป็นสื่อที่ช่วยจูงใจให้ผู้เรียนอยากจะฟัง (นิสากร เลิศภักดี, 2551, น. 50) ลักษณะของนิทานจะเสนอแนวคิดหรือแก่นเรื่อง (theme) เพียงอย่างเดียว มีตัวละครน้อย ใช้เวลาน้อย และมีความกระชับรัดกุมในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการดำเนินเรื่อง การพรรณนาจาก บทสนทนา ฯลฯ (ชนะ เวชกุล, 2548 อ้างถึงในพิमान แจ่มจรัส, 2550) นิทานช่วยให้ผู้สอนสามารถสร้างสรรค์กิจกรรม การเรียนรู้ได้หลากหลายและครอบคลุมทักษะอื่นๆ (Murdoch, 2010) นอกจากนี้ นิทานยังมีความหลากหลายด้านเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกแปลกใหม่ เกิดความสนใจ เกิดอารมณ์ร่วมในเรื่องที่ฟัง (Parvin, 2011) รวมไปถึงช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของผู้เรียนอีกด้วย (Oster, 2012) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แพรวพรรณ พิมพ์สาร (2556, น. 51) พบว่า จากการทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้นิทาน พบว่า นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลการทดสอบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 โดยจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มี 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80 มีคะแนนเฉลี่ย 22.47 คิดเป็นร้อยละ 74.90 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

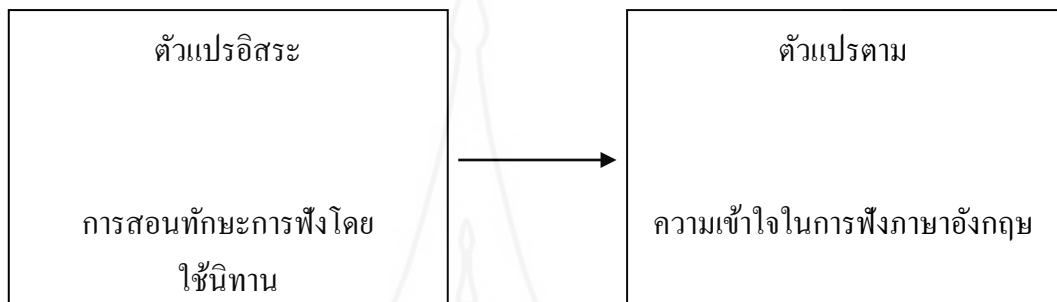
ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทาน ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน และเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนภายใต้การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

4. สมมติฐานการวิจัย

คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ

5. ขอบเขตของการวิจัย

5.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน โดยมีนักเรียนทั้งหมด 113 คน

5.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 คน ของโรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

5.3.1 *ตัวแปรอิสระ* ได้แก่ การสอนทักษะการฟังโดยใช้นิทาน

5.3.2 *ตัวแปรตาม* ได้แก่ ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ

5.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.4.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับทักษะการฟังโดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ จำนวน 7 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้คำนึงถึงความเหมาะสมกับวัย และความสนใจของนักเรียน รวมถึงสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีนิทานอีสป จำนวน 7 เรื่อง ได้แก่

- 1) The Dog and the Shadow
- 2) The Dog in the Manger
- 3) The Donkey and the Grasshopper
- 4) The Geese and the Cranes
- 5) The Fox and the Monkey
- 6) The Horsefly and the Ox
- 7) The Wolf and the Lion

5.4.2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน ก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยแบ่งออกเป็น 2 เรื่อง เรื่องละ 5 ข้อ ได้แก่

- 1) The Flies and the Honey Pot
- 2) The Fox and the Lion

5.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 14 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การสอนทักษะการฟังโดยใช้นิทาน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมการฟังตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก ๆ คือ 1) กิจกรรมก่อนการฟัง ขั้นตอนนี้เป็น การกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่จะได้เรียนรู้ กิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ การแจ้ง

จุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ การนำเสนอคำศัพท์ที่ปรากฏในเนื้อเรื่องโดยใช้บัตรคำประกอบ และการนำเสนอเกมที่เป็นการทบทวนคำศัพท์จากเรื่องที่ฟัง 2) กิจกรรมระหว่างการฟัง ขั้นตอนนี้เป็นกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ในการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่ การให้นักเรียนฟังนิทานด้วยตนเองจำนวน 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนฟังประโยคจากที่ครูอ่านแล้วทำแบบฝึกหัดโดยการกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง TRUE หรือ FALSE เพื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากนิทานที่ได้ฟัง โดยขณะที่ทำแบบฝึกหัดนั้นไม่ต้องเปิดนิทานให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนฟังนิทานอีก 1 ครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนการทำแบบฝึกหัดของตนเอง 3) กิจกรรมหลังการฟัง ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการตรวจสอบความเข้าใจในการฟัง กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่ การให้นักเรียน ได้ดูภาพประกอบในขณะที่ฟังนิทาน และให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานที่ได้ฟังเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง

6.2 ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการบอกความหมายของคำศัพท์ ระบุข้อเท็จจริงของเนื้อเรื่อง และสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ฟังได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ประเมินโดยใช้คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ มี 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ

6.3 นิทานภาษาอังกฤษ หมายถึง นิทานอีสป ซึ่งเป็นเรื่องราวสั้น ๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ โดยให้ทั้งความสนุกสนานเพลิดเพลินและสอดแทรกคติสอนใจ จำนวน 7 เรื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้คำนึงถึงความเหมาะสมกับวัย และความสนใจของผู้เรียน โดยสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในรายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 7.1 นักเรียนได้รับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น
- 7.2 เป็นแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นพื้นฐานในการวิจัยโดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ
  - 1.1 ความหมายของการฟัง
  - 1.2 ความสำคัญของการฟัง
  - 1.3 การฟังเพื่อความเข้าใจ
  - 1.4 จุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อความเข้าใจ
  - 1.5 การพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ
  - 1.6 การวัดและการประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจ
2. นิทานภาษาอังกฤษ
  - 2.1 ความหมายของนิทาน
  - 2.2 ความสำคัญของนิทาน
  - 2.3 ประเภทของนิทาน
  - 2.4 องค์ประกอบของนิทาน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 3.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

ทักษะการฟัง เป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากกว่าทักษะอื่นๆ และเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เพราะคนเราเริ่มใช้ภาษาโดยการฟังก่อน ดังนั้นการฟังจึงเป็นพื้นฐานให้เกิดทักษะพูด อ่าน และเขียนตามมา ซึ่งเป็นบ่อเกิดสำคัญของการเรียนรู้

1.1 ความหมายของการฟัง

นักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการฟังไว้หลายทัศนะ ดังนี้

พรสวรรค์ ศรีป้อ (2550, น.15) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ทักษะการรับ (Receptive Skill) ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร และผู้รับสาร ผู้รับสารต้องประมวลข้อมูลที่ได้รับโดยใช้ความรู้เดิมและความรู้ด้านภาษา ต้องมีความสามารถในการแยกแยะและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด ซึ่งต้องเข้าใจสำเนียงหรือการออกเสียง ไวยากรณ์ คำศัพท์และผู้พูดพร้อมจับความหมายการฟัง

นันทพร ศักดิ์เทวินทร์ (2551, น. 22) กล่าวว่า การฟังเป็นการให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) แก่ผู้ฟัง มีลักษณะที่มีความหมาย (Comprehensible) อย่าพยายามบังคับให้นักเรียนพูดภาษาที่สอง หรือภาษาเป้าหมาย (Target Language) จนกว่านักเรียนจะมีโอกาสในการรับรู้พอสมควร โดยวิธีการหลายอย่างช่วยให้ได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย

เรณู ดวงมณี (2551, น. 10) กล่าวว่า การฟังเป็นการรับเอาข้อมูลที่เป็นเสียงจากผู้พูดมาตีความหรือวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ความหมายเดียวกับผู้พูด การฟังจะมีประสิทธิภาพดีเมื่อผู้ฟังมีความตั้งใจ สนใจ มีความรู้ทางภาษา และมีประสบการณ์เดิมในเรื่องที่ฟังอยู่บ้าง

นพเก้า ณ พัทลุง (2552, น. 22) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน เพราะผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูด และสามารถตอบสนอง ระบุความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับบริบทของการพูดได้

พีระพงษ์ สุขแก้ว (2553, น. 107) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการรับข่าวสาร (Message) ที่มากระทบ โสตสัมผัสและสร้างความสำคัญหรือความหมายของข่าวสารที่ได้ยิน ผู้ฟังจะต้องมีความสามารถเข้าใจคำพูดที่พูดออกมา ซึ่งต้องพิจารณาถึงจุดประสงค์ของผู้พูด ความสัมพันธ์ของประโยคที่ได้ยินกับข่าวสารของผู้พูด ตลอดจนพิจารณาถึงสังคมและวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย

วิดโดสัน (Widdoson, 2010) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจว่า ประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร โดยผู้ฟังเลือกจดจำเพียงเฉพาะสิ่งที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟัง และไม่สนใจต่อสิ่งที่ไม่ต้องการ หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การฟัง

หมายถึงความสามารถที่ผู้เรียนเข้าใจว่า ประโยคนั้นเกี่ยวข้องกับสิ่งที่พูดไปแล้วอย่างไร และมีหน้าที่ในการสื่อสารอย่างไร ในขั้นนี้ ผู้ฟังเลือกสิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของผู้ฟังเอง และตัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องออกไป

คราเชน (Krashen, 2010) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง การรับตัวป้อนที่มีความหมาย เพื่อรับรู้ตัวภาษา หรือพัฒนาภาษาได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการ ในการเรียนการสอนไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมายจนกว่านักเรียนหรือผู้ฟังจะมีโอกาสในการรับรู้ภาษาพอสมควร หรือเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดพูดออกมา

แคทลีน (Kathleen, 2010) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ทักษะที่ได้รับการพัฒนาแล้ว โดยที่การฟังจะเกิดขึ้นเมื่อเกิดสิ่งกระตุ้นอย่างกะทันหันที่ส่งไปยังสมองและได้รับการตีความแล้ว เกิดความเข้าใจ ส่วนการได้ยิน เป็นกระบวนการทางกายภาพ เมื่อคลื่นเสียงไปกระทบเยื่อแก้วหู และสามารถเกิดการรับรู้การสั่นสะเทือนหรือเสียงซึ่งถือว่าเป็นได้ยินเสียง

อันเดอร์วูด (Underwood, 2010) กล่าวว่า การฟังเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความสนใจ และความพยายามเพื่อที่จะทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน การที่จะประสบความสำเร็จในการฟังภาษาพูด ต้องสามารถเข้าใจความหมายที่ผู้พูดต้องการสื่อ เนื่องจากความหมายของประโยคที่ผู้พูดพูดออกมานั้น อาจมีความหมายแตกต่างกัน ผู้ฟังจะต้องจดจำคำพูดและวิเคราะห์ปัจจัยอื่น ๆ ที่ใช้ในการเสนอข่าวสารนั้น

รอสท์ (Rost, 2011) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการตีความสิ่งที่ฟัง โดยการพิจารณาจากตัวชี้แนะ มากกว่าที่จะเน้นการจับคู่เสียงกับความหมาย

คุก (Cook, 2011) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการตีสารที่ได้รับ การตีความมีลักษณะคล้ายกับนักถอดรหัส ทำการถอดรหัสจากข้อมูลที่ได้รับทั้ง ๆ ที่ไม่รู้รหัสมาก่อน

กล่าวโดยสรุป การฟัง หมายถึง ความสามารถในการรับสาร โดยสามารถจับประเด็นใจความหลักจากสิ่งที่ได้ฟังได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน ซึ่งผู้ฟังจะต้องมีความสามารถเข้าใจคำพูดที่พูดออกมา และต้องใช้ความสนใจ และความพยายามเพื่อที่จะทราบความหมายของสิ่งที่ได้ยิน

1.2 ความสำคัญของการฟัง

นักวิชาการได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการฟังไว้หลายทัศนะ ดังนี้
 วรรณิ โสมประยูร (2550, น.89) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ดังนี้

1. การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุด
2. การฟังช่วยให้เกิดปัญญาและความรู้

3. การฟังเป็นส่วนสำคัญของการพูด การอ่านและการเขียน
4. การฟังช่วยทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน
5. การฟังช่วยขยายความรู้ ความคิดและประสบการณ์ รวมทั้งการคิดค้นงานใหม่ ๆ
6. การฟังช่วยในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ของสังคม
7. การฟังช่วยในการเลือกประเมินและตัดสินใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องดียิ่งขึ้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2551, น. 159) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุด และเป็นทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ หากผู้เรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ตนเองฟัง ก็จะไม่สามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการสอนทักษะการฟังเป็นพิเศษและเป็นทักษะแรกที่ต้องทำการสอนเพราะผู้พูดจะต้องฟังให้เข้าใจเสียก่อน จึงจะสามารถพูดโต้ตอบ อ่าน หรือ เขียนได้

กฤษยา แสงเดช (2552, น. 132) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดที่จะนำไปสู่ทักษะต่อไป ได้แก่ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟังแยกออกได้เป็น 2 ระดับ คือ ระดับเริ่มต้น เน้นการฟังเสียง คำ วลี แล้วสามารถออกเสียงได้ ถูกต้อง รู้จักสังเกต และจับได้ว่าเสียงต่าง ๆ มีความแตกต่างกันอย่างไร และระดับที่สองเป็นการฟังประโยคและเรื่องราวเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นการฝึกทักษะการฟังจึงประกอบไปด้วยการฟังเสียง พยางค์ คำศัพท์ ประโยค การสนทนา และฟังเรื่องแล้วเข้าใจได้

ศศิกันต์ ปักสังคะเนย์ (2553, น.11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่าการฟังเป็นทักษะแรกที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากการฟังเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาด้านอื่นๆ คือ การพูด การอ่าน และการเขียน การฟังภาษาอังกฤษจะช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับเสียง และสำเนียงของเจ้าของภาษา และเป็นแบบแผนที่นักเรียนจะนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการพูด การฟังภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้ จากการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

มอร์เลย์ (Morley, 2010) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน โดยจากผลการวิจัยพบว่า ในการสื่อสารนั้นใช้ทักษะการฟังร้อยละ 50 การพูดร้อยละ 25 การอ่านร้อยละ 15 และการเขียนร้อยละ 10 การฟังเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะเบื้องต้นที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่สอง โดยควรจัดให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการฟังภาษา กล่าวคือให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟังภายนอกห้องเรียนทั้งชนิดการสื่อสารสองทาง (Two-way interactive communication) และการสื่อสารทางเดียว (One-way communication) เช่น การฟังเพลงจากวิทยุ การดูภาพยนตร์จากโทรทัศน์และวีดิทัศน์ นอกจากนี้ยังกล่าวอีกว่าการฟังไม่เพียงแต่เป็นการรับข้อมูลเท่านั้น แต่ยังเป็นการนำข้อมูลที่ได้อมาใช้ให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

แอนเดอร์สัน และลินช์ (Anderson and Lynch, 2010) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จ ผู้ฟังที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่หลากหลายไปพร้อมๆ กัน

บราวน์ (Brown, 2010) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นส่วนประกอบหลักของการเรียนรู้ภาษา นักภาษาศาสตร์ได้มีการนำเสนอวิธีการหลากหลายเพื่อฝึกความสามารถในการฟังภาษา เช่น วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response หรือ TPR) ของแอชเชอร์ ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังก่อนที่จะได้ตอบโดยการพูด หรือวิธีการทางธรรมชาติ (Natural Approach) ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของระยะของ "การเงียบ" ซึ่งเป็นระยะที่ผู้เรียนได้ฝึกฟังโดยไม่ถูกบังคับให้พูดก่อนที่ผู้เรียนจะพร้อม

แวนเดอร์กริฟท์ (Vandergriфт, 2010) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังไว้ว่า การฟังเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งต้องตีความหมายของสิ่งที่ผู้ฟังได้ยินให้เข้ากับสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้ว ความสามารถที่จะเข้าใจในสิ่งที่ผู้อื่นพูดเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการสื่อสาร

กล่าวโดยสรุป การฟังมีความสำคัญ คือ เป็นทักษะแรกที่มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษและใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากเป็นทักษะที่ใช้มากในชีวิตประจำวันและมีกระบวนการที่ซับซ้อน โดยต้องตีความหมายของสิ่งที่ผู้ฟังได้ยินให้เข้ากับสิ่งที่ตนรู้อยู่แล้ว ซึ่งการฟังนั้นจะช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับเสียงและสำเนียงของเจ้าของภาษา และยังเป็นทักษะพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆ ได้แก่ ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน

1.3 การฟังเพื่อความเข้าใจ

นักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการฟังเพื่อความเข้าใจไว้หลายท่าน ดังนี้
 สุกัทธา อักษรานูเคราะห์ (2550, น. 25) กล่าวว่า การฟังเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ทักษะและความสามารถในการจับใจความของเรื่องที่ฟัง โดยไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายทุกคำ โดยผู้เรียนจะต้องใช้ประสบการณ์ความรู้ต่างๆ และการเดาความหมายจากบริบท (Context) มาช่วยเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง

สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ (2551, น.10) กล่าวว่า การฟังเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ทักษะและความสามารถในการเข้าใจคำ วลี ประโยค อนุเจต ตลอดจนเรื่องราวทั้งหมดที่ผู้ฟังสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง เรียงลำดับและสรุปความจากสิ่งที่ได้ฟังผ่านสื่อที่เป็นเสียง

ขจรศักดิ์ สุนธิ (2552, น.18) กล่าวว่า การฟังเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ทักษะและความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ เก็บใจความสำคัญ และรู้จักประเมินข้อเท็จจริง

สมุทร เชื้อเชาวนิช (2552, น. 35) กล่าวว่า การฟังเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ทักษะและความสามารถในการอนุมานข้อสารสนเทศหรือความหมายอันฟังประสงค์จากสิ่งที่ฟังมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้านของแต่ละบุคคล

คาร์เรล (Carrell, 2011) กล่าวว่า การฟังเพื่อความเข้าใจ หมายถึง กระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาของเรื่องกับความรู้เดิมของผู้ฟัง ซึ่งความรู้เดิมนี้นี้ประกอบด้วยความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ รวมถึงความรู้สึกและทัศนคติด้วย

กล่าวโดยสรุป การฟังเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ทักษะและความสามารถในการจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่ฟัง โดยการแปลความหมาย ดีความ ขยายความ เก็บใจความสำคัญ รู้จักประเมินข้อเท็จจริง เรียงลำดับเหตุการณ์ และสรุปความจากสิ่งที่ได้ฟังผ่านสื่อที่เป็นเสียง โดยไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายทุกคำ ซึ่งสามารถนำประสบการณ์หรือความรู้เดิมมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่ฟังได้มากขึ้น

1.4 จุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อความเข้าใจ

นักวิชาการได้เสนอจุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

กุษยา แสงเดช (2552, น. 135) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การฟังเพื่อความเข้าใจเป็นการให้ปัจจัยป้อนเข้า (Input) แก่ผู้ฟัง มีลักษณะที่มีความหมาย (Comprehensible) อย่าพยายามบังคับให้นักเรียนพูดภาษาที่สอง หรือภาษาเป้าหมาย (Target Language) จนกว่านักเรียนจะมีโอกาสในการรับรู้พอสมควร โดยวิธีการหลายอย่างช่วยให้ได้รับปัจจัยป้อนเข้าที่มีความหมาย

กรมวิชาการ (2551, น.14) ได้สรุปจุดมุ่งหมายการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การฟังเพื่อความเข้าใจมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อฝึกการฟังเสียง ฟังคำ ฟังวลี เพื่อสังเกต แยกแยะ หรือเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และเพื่อการฝึกการฟังประโยคและเรื่องราว แล้วผู้ฟังสามารถเข้าใจสิ่งที่ฟัง

ประนอม สุรัสวดี (2552, น. 31) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การฟังเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการในการฝึกให้นักเรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงที่ถูกต้องตามหลักของภาษาซึ่งมีความรู้ในเรื่องการออกเสียงอย่างถูกต้อง

อรุณี วิริยะจิตรรา (2553, น. 120-121) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ว่า ในการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจข้อความที่ได้ฟัง ผู้สอนควรคำนึงถึงคุณลักษณะและชนิดของสารที่ให้ผู้เรียนฟังก่อนว่าควรเป็นอย่างไรและควรคำนึงถึงขั้นตอนในการสอน เพราะส่วนประกอบเหล่านี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จนเข้าใจข้อความที่ได้ยิน นอกจากนี้สาร

ที่นำมาให้ผู้เรียนฟังควรมีลักษณะของสารที่พบจริงนอกห้องเรียน นั่นคือสารที่สร้างขึ้นมาจากเจตนา ไม่ใช่สารที่สร้างขึ้นมาจากภาษาต่างๆ

อันเดอร์วูด (Underwood, 2010) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อความเข้าใจว่า เพื่อใช้ในการงานสังคม เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อการควบคุม เพื่อแสดงออกทางด้านอารมณ์ ความรู้สึกและความสนุกสนานในการเตรียมการสอนทักษะการฟัง ควรเตรียมให้ผู้เรียนฟังอย่างมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. การฟังบทสนทนา ผู้ฟังอาจมีความสนใจฟังเฉพาะบางตอนของบทสนทนาเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องฟังตลอดทั้งเรื่อง
2. การฟังการประกาศข้อความในสถานที่ต่าง ๆ ผู้ฟังสนใจรับฟังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของตนเท่านั้น
3. การฟังข่าว ผู้ฟังอาจฟังข้อความทั้งหมดหรือข้อความที่ตนสนใจ
4. การดูข่าว ผู้ฟังอาจได้คุณภาพประกอบที่สัมพันธ์กับเรื่องช่วยให้เข้าใจเรื่องง่ายขึ้น
5. การฟังวิทยุ เทปเพื่อความบันเทิง การรับฟังเพื่อความเพลิดเพลิน
6. การดูโทรทัศน์เพื่อความเพลิดเพลิน
7. การดูละครและการแสดง
8. การดูภาพยนตร์
9. การฟังเพลง
10. การฟังบทเรียนต่อเนื่องกันตลอดทั้งเรื่อง ผู้ฟังรวบรวมความคิดหลักและความคิดรองได้ ในระหว่างบทเรียนผู้เรียนตอบคำถาม จดบันทึกและทำกิจกรรมอภิปรายปัญหา การฟังในห้องเรียนมีกิจกรรมอื่นๆ ประกอบเพื่อเสริมการเรียนรู้
11. ในการฟังบรรยาย จุดมุ่งหมายคือความเข้าใจเนื้อหาและการจดบันทึก ให้ผู้ฟังรู้จักสังเกตคำสำคัญ เช่น การย้ำ การเปรียบเทียบ การแสดงเหตุและผล
12. การฟังโทรศัพท์ ผู้ฟังไม่มีโอกาสเห็นหน้าผู้พูดหรือมีเสียงรบกวนในขณะที่ฟัง
13. การฟังการสอนบรรยาย หากมีอุปกรณ์การสอนและกิจกรรมทำให้เข้าใจง่ายขึ้น อาจขอให้ผู้พูดพูดซ้ำหรือพูดสั้นๆ หากเป็นการสาธิตผ่านวิทยุ หรือโทรทัศน์ ผู้เสนอรายการควรสาธิตให้ดูหลายๆ ครั้ง หรือให้ข้อมูลเพิ่มเติม
14. การฟังสุนทรพจน์ ผู้ฟังสนใจฟังแนวคิดและทัศนคติของผู้พูดเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง ฟังเรื่องราวนำเสนอและนำเสนอจากรูปแบบของกิจกรรมดังกล่าว อาจสรุปได้ว่า รูปแบบของการฟังมีหลายรูปแบบ ดังนั้นผู้สอนควรหากิจกรรม ใบงาน และคัดเลือก

เนื้อหาที่นักเรียนสนใจ และเหมาะสมสอดคล้องกับระดับความสามารถทางภาษาของนักเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังให้เป็นไปตามขั้นตอน

แคทลีน (Kathleen, 2010) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการรับรู้ข้อมูล เนื่องจากผู้เรียนต้องมีการเรียนรู้ความเป็นไปของโลก ซึ่งการเรียนรู้ต่างๆ นั้น อาจได้จากการฟังข่าวสาร จากวิทยุ โทรทัศน์ ฟังจากผู้เชี่ยวชาญหรือฟังจากผู้ทำงานร่วมกัน และจากการที่ได้ฟังข่าวสารจากแหล่งข้อมูลต่างๆ นั้น ผู้เรียนสามารถนำสาระที่ได้ฟังไปใช้ในการพัฒนาความคิดและการตัดสินใจว่าข้อมูลนั้นถูกต้องหรือไม่

2. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจ เพราะในปัจจุบันการทำธุรกิจส่วนใหญ่ มักมีการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลโดยใช้โทรศัพท์ ซึ่งต้องใช้ทักษะการฟัง

3. เพื่อใช้ข้อมูลที่ได้รับโต้ตอบบุคคลที่กำลังสื่อสารด้วย ดังนั้น จึงควรฟังอย่างระมัดระวังเพื่อจะได้ตีความข้อมูลที่ได้รับได้อย่างถูกต้อง

4. เพื่อความเพลิดเพลิน เช่น การฟังดนตรีจากวิทยุ เครื่องบันทึกเสียง ซึ่งนอกจากได้รับความเพลิดเพลินแล้วยังทำให้ผู้ฟังสามารถติดตามเค้าโครงเรื่องจากภาพยนตร์และละครทีวีได้อีกด้วย

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2011) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. เพื่อยืนยันความคาดหมายที่ผู้ฟังตั้งไว้ก่อนการฟัง

2. เพื่อคัดเลือกรายละเอียดเฉพาะที่ตนสนใจและต้องการฟัง เพราะการฟังนั้นผู้ฟังไม่จำเป็นต้องเก็บรายละเอียดของข้อมูลที่ฟังได้ทั้งหมด หากแต่สามารถเลือกฟังเฉพาะข้อความส่วนที่สำคัญๆ เท่านั้น

3. เพื่อมีส่วนร่วมในการสื่อสาร เพราะทักษะการฟังเป็นทักษะที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน กล่าวคือ ฟังเพื่อจะได้นำข้อมูลที่ฟังมาประกอบการโต้ตอบหรือสื่อสารกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง

4. เพื่อเก็บข้อมูลต่างๆ ไป เช่น การฟังข่าว โฆษณา เพื่อเก็บข้อมูลไว้ใช้ประโยชน์ในโอกาสอื่นๆ ต่อไป

5. เพื่อเก็บรายละเอียดของข้อมูลที่ฟัง หลังจากที่ผู้ฟังสามารถที่จะเข้าใจข้อมูลที่ฟังและสื่อสารกับผู้พูดได้แล้ว ผู้ฟังควรเข้าใจถึงรายละเอียดอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากข้อมูลที่ฟัง คือ โครงสร้างประโยคและรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ภาษาด้านต่าง ๆ ได้อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป การฟังเพื่อความเข้าใจมีจุดมุ่งหมาย คือ (1) เพื่อฝึกการฟังเสียง คำ วลี ประโยค เรื่องราว และสำเนียงที่ถูกต้องตามหลักของภาษา (2) เพื่อสังเกต แยกแยะ หรือ

เปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง (3) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการรับรู้และแลกเปลี่ยนข้อมูลในการสื่อสาร (4) เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน (5) เพื่อคัดเลือกรายละเอียดเฉพาะที่ตนสนใจ และต้องการฟัง (6) เพื่อมีส่วนร่วมในการสื่อสาร และ (7) เพื่อเก็บรายละเอียดของข้อมูลที่ได้ฟังไว้ใช้ประโยชน์ต่อไป

1.5 การพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ

นักวิชาการได้เสนอวิธีเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2550, น.60-75) ได้เสนอแนะกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening Activities) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนก่อนที่จะฟังเรื่องราวจริงของบทเรียน โดยมีจุดประสงค์ที่จะให้ข้อมูลพื้นฐานด้านความรู้ ความคิด เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียน โดยให้นักเรียนทราบเกี่ยวกับศัพท์ และ โนม์ นำนักเรียนมาสู่บทเรียน รูปแบบ หรือเทคนิคของการจัดกิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-Listening Activities) การคาดการณ์ (Prediction) เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับประสบการณ์เดิมของตนเองมาเป็นพื้นฐานในการเดาล่วงหน้าเกี่ยวกับเหตุการณ์และคำศัพท์ที่จะพบในเนื้อเรื่องที่จะฟัง โดยอาศัยรูปภาพ หัวข้อ และชื่อเรื่อง การอภิปราย (Discussion) เป็นกิจกรรมคู่ หรือกิจกรรมกลุ่ม ที่จะช่วยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวกับบุคคลอื่น ซึ่งอาจจะมีการยอมรับ หรือไม่ยอมรับ การตอบกลับ ทำให้นักเรียนมีการสื่อสารกันจริง การอภิปรายของนักเรียนอาจมีข้อมูลพื้นฐานมาจาก ชื่อเรื่อง รูปภาพ และคำถามนำบทเรียน

2. กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-Listening Activities) ในขั้นตอนนี้ครูจะให้นักเรียนฟังเรื่องราวที่ครูเตรียมมาสอน ซึ่งอาจจะต้องเปิดแถบบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังมากกว่า 1 ครั้ง เพื่อเพิ่มความเข้าใจแก่นักเรียนมากขึ้น ในขั้นตอนนี้ นักเรียนจะต้องเข้าใจจุดประสงค์ของการฟังว่า จะฟังเพื่ออะไร กิจกรรมสอนระหว่างการฟังจึงเน้นที่การช่วยสร้างกรอบความคิด ให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่จะฟัง และจุดประสงค์ของการฟัง โดยทำได้หลายวิธี ดังนี้ เช่น การเติมข้อความสั้น ๆ ง่าย ๆ ในขณะที่ได้ทำ ให้นักเรียนทำเครื่องหมายหรือเขียนข้อความสั้น ๆ ลงในตารางที่กำหนดให้ ในขณะที่ฟังให้นักเรียนระบุรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่กำลังฟัง ให้นักเรียนพยายามแก้ไขคำที่สะกด ผิดง่าย ๆ ในขณะที่ฟัง เพื่อให้นักเรียนจะได้ตั้งใจ และมีใจจดจ่อกับการฟัง

3. กิจกรรมหลังการฟัง (Post-Listening Activities) เป็นกิจกรรมที่ควรให้นักเรียนทำเป็นคู่ หรือกลุ่ม เพื่อให้ได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกันนอกเหนือจากการตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังแล้ว มักจะเป็นการตั้งคำถาม หรือการกำหนดกิจกรรมที่นอกเหนือจากเนื้อเรื่อง (Beyond the Text) แต่ยังคงอาศัยข้อมูลจากกิจกรรมก่อนและระหว่างการฟังมาช่วย ดังนี้ การอภิปราย (Discussion) การ

แสดงบทบาทสมมุติ (Role-Play) เป็นการให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติไปตามสถานการณ์ใหม่ที่กำหนดให้ เพื่อนักเรียนจะได้ฝึกภาษาเพิ่มเติม การรายงาน (Report) เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาต่อหน้าผู้ฟัง/ผู้ชม นอกจากนักเรียนจะได้กล้าแสดงออกแล้ว ยังได้ฝึกภาษาอีกด้วย การเขียนงาน (Writing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง เช่น การเขียนสรุปย่อ การเขียนเรียงความ เป็นต้น

ทิวดี อ่อนแสงคุณ (2550, น.31-37) ได้สรุปความหมายและขั้นตอนการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจว่า การสอนฟังเพื่อความเข้าใจ เป็นกระบวนการในการฝึกให้นักเรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงที่ถูกต้องตามหลักภาษา โดยการฟังจากครูผู้สอนภาษาซึ่งมีความรู้ในเรื่องการออกเสียงอย่างถูกต้อง หรือสามารถจัดหาเทปบทเรียนที่พูดโดยเจ้าของภาษาได้ ก็ควรนำมาใช้เป็นต้นแบบในการเลียนออกเสียงของนักเรียน ลำดับขั้นการสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ มีลำดับขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนควรตั้งจุดประสงค์ว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไรได้ โดยมีจุดมุ่งหมายปลายทาง (Terminal Objective) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objective) ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

1.1 จุดประสงค์ปลายทาง เป็นข้อกำหนดที่ผู้เรียนจะต้องบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.2 จุดประสงค์นำทาง เป็นทักษะย่อยที่ผู้เรียนต้องฝึกก่อนที่จะบรรลุจุดประสงค์

2. การดำเนินการสอน ผู้สอนดำเนินการสอนโดยจัดกิจกรรมฝึกให้สอดคล้องกับจุดประสงค์นำทาง มีเทคนิคและวิธีการที่ชวนให้ผู้เรียนสนุกสนานและสนใจเรียน

3. การฝึกฟังพูด ผู้สอนดำเนินการฝึกโดยจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ปลายทาง

4. การถ่ายโอน เป็นกิจกรรมหลังการฝึกการฟังและพูดตามบทเรียน โดยผู้เรียนสามารถนำบทเรียนนั้นมาพลิกแพลง หรือเปลี่ยนใช้ในชีวิตประจำวัน ถ้าเป็นบทสนทนา นั้นมาปรับเปลี่ยนเป็นบทสนทนาใหม่ได้ เป็นการประเมินผลได้ว่า ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้แล้วไปปรับใช้ได้เหมาะสม นอกจากนี้ นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟังอย่างเพียงพอ

บัญชา อึ้งสกุล (2551, น.63) ได้เสนอแนะกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ก่อนการฟัง ต้องรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังบ้าง เพื่อเป็นพื้นฐานหรือความรู้เดิม (background knowledge) สำหรับช่วยในการฟังเพื่อเดาความหมายของเรื่องที่ฟัง การจัดให้นักเรียนมีความรู้เดิมอาจกระทำโดยการซักถาม อภิปราย ค้นหาคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง
2. ในระหว่างฝึกการฟัง ควรมีการกำหนดงาน (task) ให้นักเรียนปฏิบัติให้เหมาะสมในระหว่างการฟัง เช่น ให้นักเรียนเลือกภาพที่ตรงกับความหมายของเรื่องที่ฟัง โยงข้อความหรือเติมคำลงในช่องว่างเพื่อให้นักเรียนแสดงออกถึงความเข้าใจในการฟัง
3. หลังการฟัง ครูต้องให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ทันที เพื่อให้นักเรียนรู้ว่าเข้าใจถูกต้องมากน้อยเพียงไร และครูต้องอธิบายสิ่งที่ผิดของนักเรียนด้วย

อดิสา เตียว (2551, น.12) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ขั้นก่อนฟัง เป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมสำหรับการฟัง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจบทฟังได้มากขึ้น ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนในด้านต่าง ๆ เช่น บริบทของการฟัง หัวข้อ หรือเนื้อหาของบทฟัง ข้อมูลเบื้องต้นและทักษะที่จำเป็นเพื่อช่วยในการเข้าใจ ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของกิจกรรมต่างๆ เช่น ให้ผู้เรียนทายเนื้อหาของบทฟังจากหัวเรื่อง การพูดคุยเกี่ยวกับภาพเพื่อเชื่อมโยงบทฟัง การตั้งคำถามของหัวข้อที่ผู้เรียนจะฟัง และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อของบทฟัง เป็นต้น
2. ขั้นระหว่างฟัง ผู้สอนควรกำหนดเป้าหมายในการฟังให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนฟังอย่างตั้งใจ พยายามทำความเข้าใจสิ่งที่ได้ยิน และกิจกรรมการฟังเป็นไปอย่างมีวัตถุประสงค์ ซึ่งอาจจะเป็นกิจกรรมการฟังเพื่อจับใจความสำคัญหรือรายละเอียด กิจกรรมที่ผู้สอนสามารถเลือกให้ผู้เรียนทำหรือตรวจสอบความเข้าใจในขณะที่ฟัง ตามความเหมาะสม ได้แก่ การเลือกคำตอบเกี่ยวกับเนื้อหาของบทฟัง การจดบันทึกเนื้อหาของบทฟัง เป็นต้น ในขั้นระหว่างฟังนี้ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนคุยภายหลังจากที่ได้พยายามฟังแล้ว นอกจากนี้ ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟังหลายครั้งตามความจำเป็น
3. ขั้นหลังฟัง ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมซึ่งต้องนำคำศัพท์ ข้อมูล เนื้อหา หรือความเข้าใจที่ได้เรียนรู้จากการฟังมาใช้ กิจกรรมดังกล่าวอาจบูรณาการทักษะการฟังเข้ากับทักษะอื่น ๆ และจัดกิจกรรมที่ต่อยอดหรือขยายผล

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2551, น.159-160) ได้เสนอแนะขั้นตอนการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและให้ผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ผู้สอนจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนได้รู้จุดมุ่งหมายเฉพาะหรืองานที่จะทำหลังจากที่ฟังแล้ว เช่น ผู้เรียนต้องรู้ว่าเมื่อฟังจบแล้ว จะต้องตอบคำถาม หรือทำแผนภูมิเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

2. ให้ผู้เรียนฟังข้อความหรือเรื่องราวที่เตรียมไว้ ข้อความที่ฟังควรเป็นข้อความที่ใช้อัตราความเร็วปกติ และควรจะมีโอกาสให้ผู้ฟังได้ฟังซ้ำ ซึ่งจะฟังก็ครั้งนั้นขึ้นอยู่กับความยาวและความยากง่ายของเรื่องที่ฟัง ลักษณะงานที่ให้ทำ และความสามารถของผู้เรียน

3. ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดหรืองานที่ให้ หลังจากการฟังแล้ว

4. ผู้สอนให้คำอธิบายในงานของผู้เรียน เช่น เฉลยคำตอบ หรือให้ผู้เรียนได้แก้ไขคำตอบที่ผิดด้วยตนเอง

เทพิน นิละภมร (2552, น.52-60) ได้กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

1. ให้ทำความเข้าใจกับคำศัพท์เฉพาะ เนื่องจากการเข้าใจคำศัพท์และคำศัพท์เฉพาะเป็นสิ่งจำเป็นอันดับแรกสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ โดยคำที่ควรเข้าใจคือ จำนวนตัวเลข คำศัพท์ใหม่ๆ โดยอาจจะเป็นการพิจารณาคำศัพท์จากรูปภาพแล้วตัดสินใจว่า True/False หรือการฟังกรอออกเสียง โดยใช้ Column A-B โดยครูให้ผู้เรียนดูรูปแล้วกรอออกเสียงให้ผู้เรียนตอบว่า เสียงที่กรอออกนั้นอยู่ใน A หรือ B

2. ให้แยกคำในประโยค และทำความเข้าใจทั้งประโยค คือการที่ให้ผู้เรียนตอบทันทีที่ได้ยินประโยคและเข้าใจความหมายของประโยคนั้น ซึ่งอาจเป็นการยิ้มหรือพยักหน้าหรือชูนิ้วขึ้นแล้วแต่หรืออาจจะให้แสดงท่าทางตามประโยคคำสั่ง

3. ให้รู้จักที่จะคำนึงถึงโครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ในประโยค โดยให้นักเรียนฝึกฟังคำถามซึ่งอาจใช้การขีดเครื่องหมายหรือยกมือขึ้นเมื่อได้ยินคำที่เป็นพหูพจน์ ให้สังเกตคำสรรพนาม ให้รู้จักแยกเพศ ให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังและแยก Object Pronoun และให้ผู้เรียนรู้จักฟังเรื่อง Tense

4. ให้รู้จักฟังเรื่องที่ไม่เคยได้ยินได้ฟังมาก่อน เช่น ฟังนิทานภาษาอังกฤษ

5. ให้ฟังข้อความสั้นๆ ให้เข้าใจ โดยฟังประโยคแล้วตอบคำถาม ฟังเรื่องราวและตั้งชื่อเรื่องที่ได้อ่าน ครูให้ข้อมูลก่อนการฟังเรื่องราวต่างๆ ฟังเพื่อให้สามารถสื่อสารได้ ซึ่งการฟังในระดับนี้เป็นการฟังเพื่อแยกแยะใจความสำคัญของสิ่งที่ฟัง ไม่จำเป็นต้องเข้าใจข้อความทั้งหมดแต่ต้องรู้จักจุดสำคัญ (Main Point)

6. ฝึกให้เข้าใจภาษาพูด ซึ่งจุดมุ่งหมายในการฟังประการหนึ่ง คือ ต้องฝึกทักษะการฟังบทสนทนาต่างๆ ให้เข้าใจ และฝึกฟังโดยให้สามารถฟังเรื่องราวหรือเหตุการณ์ได้ทุกประเภท

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2552, น.27) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนการฟังเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

ทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ (Listening Comprehension Skill) ถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญ ถ้าฟังไม่รู้เรื่องก็จะไม่สามารถพูดโต้ตอบได้ ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ สิ่งสำคัญที่ผู้สอนจำเป็นต้องรู้ก่อนที่จะเตรียมกิจกรรม มีดังนี้

1. ทักษะการฟังควรคำนึงถึงสถานการณ์ (Situation) หรือบริบท (Context) การเลือกเนื้อหา (Text) ต้องมีความหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ก่อนที่จะให้ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม ควรมีตัวอย่างหรือสาธิตกิจกรรมนั้นก่อน เพื่อให้ผู้เรียนทั้งชั้นเข้าใจก่อนจึงลงมือปฏิบัติ
3. ผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมฝึกการฟังที่หลากหลายและน่าสนใจ เช่น ฟังเทปแล้ววาดภาพ หรือเติมเครื่องหมายลงในแผนผัง ผู้เรียนดูวิดีโอแล้วช่วยกันฝึกหรือเล่าเรื่อง

ริกสัน (Rixon, 2010) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ขั้นตอนการฟัง (Pre-listening stage) ก่อนฟังผู้เรียนควรจะได้ทราบว่าจุดมุ่งหมายในการฟังคืออะไร เพื่อผู้เรียนจะได้มีเหตุผลในการฟัง จะได้กำหนดกลยุทธ์ในการฟังได้ถูกต้อง และเป็นการเตรียมให้ผู้เรียนมีความต้องการหรือมีความพร้อมที่จะฟัง โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ในเนื้อหา และเกิดความกระตือรือร้นที่จะฟัง โดยครูใช้กิจกรรมที่ทำทายอาจใช้วิธีระดมสมอง การคาดการณ์ไว้ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้อะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่องจากรูปภาพ แผนภูมิประกอบบทฟัง แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าคุณมีความรู้ในเรื่องที่จะฟังอย่างไร และต้องการรู้อะไรเพิ่มเติม โดยครูอาจให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เป็นการให้แนวคิดกว้างๆ ของบทฟัง เช่น ก่อนการฟังบทสนทนาเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลสองคนกำลังปรึกษารือกันถึงคุณลักษณะของบุคคลที่จะมาทำงานตำแหน่งเลขานุการ ครูอาจให้ผู้เรียนระดมสมองเพื่อหาคำตอบว่าเลขานุการควรเป็นคนอย่างไร แล้วจึงให้ผู้เรียนฟังบทสนทนา การให้ผู้เรียนคาดคะเนว่าจะได้ฟังอะไร การทำนายเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่จะได้ฟังก็เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีความคิดที่กว้างไกล และสร้างความตื่นเต้นให้กับผู้เรียนในขั้นการฟัง (While-listening stage) กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดความสงสัยใคร่รู้ว่าเรื่องที่ตนทำนายกับเรื่องที่จะได้ฟังนั้นตรงกันหรือไม่ เป็นต้น การเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น คือ การให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ถ้าไม่แน่ใจว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังหรือไม่ ครูอาจถามคำถามซึ่งนำเข้าสู่บทเรียน หรืออาจเล่าเรื่องย่อให้ผู้เรียนฟัง นอกจากนี้ครูต้องเตรียมผู้เรียนให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญ ๆ ที่จะพบในบทฟัง ตลอดจนโครงสร้างทางภาษาต่างๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือสารที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง

2. ขั้นการฟัง (While-listening stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟัง หรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์หลากหลายให้เหมาะกับจุดประสงค์การฟัง การสอนในขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ซึ่งใช้กิจกรรมการฟังต่อไปนี้

2.1 ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ

- 1) ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง
- 2) ฟังเพื่อเรียงรูปภาพตามบทฟัง
- 3) ฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์
- 4) ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความถูก/ผิดตามบทฟัง
- 5) ฟังเพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์
- 6) ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ
- 7) ฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงาน

3. ขั้นหลังการฟัง (Post-listening stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟัง มาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่น ๆ ฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟัง มาผสมผสานกับความรู้ ความคิดเห็นของตน เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมหรือทักษะอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน การเขียน เช่น

- 3.1 การเติมแผนภูมิหรือแบบฟอร์มให้สมบูรณ์
- 3.2 การย่อความ
- 3.3 การเขียนจดหมาย

หวง (Huang, 2010) ได้กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การฟังภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริงให้มากที่สุด ผู้เรียนจะเกิดความรู้สึกคุ้นเคยกับจังหวะ โครงสร้าง และความต่อเนื่องของภาษา ดังนั้น การใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุดจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการฟัง ในสถานการณ์จริง

2. ผู้สอนควรใช้สื่อที่มองเห็นได้ในการช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง โดยเฉพาะกับผู้เรียนในระดับต้น ตัวอย่างสื่อดังที่กล่าวมา ได้แก่ ภาพ แผนที่ แผนภูมิ หนังสือ สไลด์ หรือการวาดรูปบนกระดานดำ

3. ผู้สอนควรให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่ผู้เรียนก่อนการฟังเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังมากขึ้น ทั้งนี้อาจทำได้โดยการแสดงรูปภาพ จัดให้มีการอภิปรายหรือคาดเดาสถานการณ์ ที่จะได้ฟัง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนให้ความสนใจในการฟังมากขึ้น

4. ผู้สอนควรอธิบายเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ในการฟังแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมตัวฟังอย่างตั้งใจ และสามารถเลือกฟังเพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ได้ โดยบางครั้งผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใส่ใจกับรายละเอียดที่ไม่จำเป็นหรือต้องเข้าใจคำศัพท์ทุกคำจากสิ่งที่ได้ฟัง

5. ผู้สอนควรให้ผู้เรียนทราบว่า การฟังเป็นทั้งการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ผู้ฟังควรฟังอย่างตั้งใจเพื่อจะได้เข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้พูดสื่อออกมา ไม่ว่าจะเป็นภาษา น้ำเสียง ท่าทาง ล้วนมีความหมายทั้งสิ้น และผู้สอนควรสอนให้ผู้เรียนรู้จักเทคนิคในการสนทนา เช่น การหยุด การสนทนา หรือการลา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเป็นผู้ฟังที่มีประสิทธิภาพ

เฟรเดอริกส์ (Fredericks, 2010) ได้กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ควรสร้างความกระตือรือร้นในการฟัง โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจ รวมทั้งใช้อุปกรณ์การฟังที่มีประสิทธิภาพ เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนฟังอย่างตั้งใจ

2. ควรสร้างอุปนิสัยในการฟังโดยใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดคุยเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อให้เกิดความสามารถในการฟังให้อยู่ในระดับดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. ส่งเสริมกระตุ้นให้นักเรียนมีอิสระในการฟังภาษาอังกฤษหลังจากที่ได้เรียนในห้องแล้ว เช่น การพูดคุยกับชาวต่างชาติ หรือฟังภาษาอังกฤษจากสื่อต่าง ๆ

ยาแกง (Yagang, 2011) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. ขั้นตอนการฟังหรือขั้นเตรียมการ (Warm up exercise)

1.1 อธิบายเกี่ยวกับหัวข้อเรื่อง ซึ่งอาจใช้หัวเรื่อง ภาพ เพื่อดึงสิ่งสำคัญที่สัมพันธ์กับชื่อเรื่องออกมา และเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.2 การระดมสมอง โดยให้ผู้เรียนเดาหรือทำนายว่าจะมีคำศัพท์อะไรบ้างที่ปรากฏในเรื่องที่จะฟัง จากนั้นครูเขียนคำศัพท์ให้นักเรียนเดาบนกระดานดำ นอกจากนี้ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนตั้งสมมุติฐานเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะฟังโดยใช้ความรู้เดิม

1.3 เล่นเกม เพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้เรียน และฝึกทักษะพื้นฐานให้พร้อมก่อนที่จะได้ฟังเนื้อหา เช่น เกมใบ้คำ หรือการฝึกออกเสียงคำคู่ที่มีเสียงต่างกันเพียงเสียงเดียว

1.4 การใช้คำถามนำ โดยครูผู้สอนถามหรือเขียนคำถามที่จะช่วยให้ผู้เรียนทราบเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง

2. ขั้นการฟัง (Listening exercise)

2.1 กิจกรรมการเปรียบเทียบเรื่องที่ฟังกับเรื่องที่คาดเดาไว้ในขั้นก่อนฟัง

2.2 การปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อแสดงว่าผู้เรียนฟังแล้วเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนแสดงท่าทางหรือทำงานที่มอบหมายให้เสร็จสมบูรณ์

2.3 การเติมคำในช่องว่าง หรือเติมส่วนที่หายไป โดยให้ผู้เรียนฟังเรื่องบางส่วน จากนั้นสร้างหรือเติมส่วนอื่นๆ ใหม่

2.4 การพูดซ้ำ ให้ผู้เรียนพูดซ้ำคำหรือวลีสั้นๆ หรือให้พูดเพื่อให้ได้ข้อความที่สมบูรณ์

2.5 การตรวจหาข้อแตกต่างหรือข้อผิดพลาด โดยให้ผู้เรียนฟังเนื้อความแล้วให้โต้ตอบหรือบอกเฉพาะส่วนที่แตกต่างออกไป หรือหาที่ผิดจากเรื่องที่ได้ฟัง

2.6 การกาเครื่องหมาย เช่นเดียวกับการเล่นเกมบิงโก โดยให้ผู้เรียนฟังคำศัพท์ จากนั้นให้ผู้เรียนเรียงลำดับตามเรื่องที่ได้ฟัง

2.7 การถ่ายโอนข้อมูล ซึ่งได้แก่การฟังแล้วถ่ายโอนข้อมูลเป็นรูปแบบอื่น ๆ เช่น ฟังแล้วเติมแผนที่ แผนที่ ตาราง รายการ หรือรูปภาพ

2.8 การถอดความ ให้ผู้เรียนฟังประโยคที่กำหนดให้แล้วถ่ายทอดข้อความที่ฟังได้

2.9 การเรียงลำดับ เช่น การฟังแล้วเรียงลำดับรูปภาพหรือเนื้อเรื่อง

2.10 การค้นหาข้อมูล ให้ผู้เรียนฟังข้อความและจดโน้ตอย่างย่อ ๆ เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง

2.11 การเติมคำในช่องว่าง ครูให้ผู้เรียนเติมคำในช่องว่างของข้อความที่ไม่สมบูรณ์ในขณะที่ฟังเทปหรือฟังครู

2.12 การจับคู่ โดยการให้ผู้เรียนจับคู่ข้อความที่มีความหมายเหมือนกันหรือตรงกันข้ามกับข้อความที่ได้ฟัง

3. ขั้นหลังการฟัง (Post listening exercise)

3.1 การตรวจสอบคำตอบเพื่อแสดงว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟัง อาจจะเป็นคำถามที่มีตัวเลือกหรือใช้แบบฝึกที่เป็นตัวเลือกถูก/ผิด

3.2 การแก้ปัญหา ให้ผู้เรียนฟังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา จากนั้นให้ผู้เรียนช่วยกันแก้ปัญหา

3.3 การสรุปย่อ ผู้เรียนเลือกหาประโยคที่เหมาะสมที่จะเป็นบทสรุปของเรื่อง จากข้อมูลที่ครูให้เดียวกัน จากนั้นให้ผู้เรียนรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อจะได้รวบรวมข้อมูล ทั้งหมดให้เป็นเรื่องที่สมบูรณ์

3.4 การฟังข้อมูลเป็นส่วน ๆ โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนแล้วให้ฟังข้อมูลคนละส่วน แต่เป็นข้อมูลเรื่องเดียวกัน จากนั้นให้ผู้เรียนรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อจะได้รวบรวมข้อมูล ทั้งหมดให้เป็นเรื่องที่สมบูรณ์

3.5 กิจกรรมการเขียน เช่น ให้ผู้เรียนเขียนจดหมาย โทรเลข ไปรษณียบัตร ให้ สัมพันธ์กับเรื่องที่ฟัง

3.6 กิจกรรมการพูด เช่น การโต้ว่าที่ สัมภาษณ์ อภิปราย บทบาทสมมุติ ละคร ที่สัมพันธ์กับข้อความหรือเรื่องที่ฟัง

ฮาร์เมอร์ (Harmer, 2011) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ไว้ 4 ระดับ ดังนี้

1. การสอนทักษะการฟังสำหรับผู้เริ่มเรียน ในการสอนทักษะการฟังสำหรับผู้เริ่มเรียนเป็นการฟังเพื่อตอบคำถามต่างๆ ไป เริ่มต้นด้วยการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและอยากมีส่วนร่วม (Engage) เรียกว่าสอนแบบปะติดปะต่อ (Patchwork) คือใช้ขั้นตอน ทำให้สนใจ - การศึกษา - ทำให้สนใจ - กระตุ้นการใช้ภาษา (Engage - Study - Engage - Activate) เน้นการสอน คำศัพท์ใหม่ และการคาดเดาเกี่ยวกับเนื้อหาของรูปภาพที่ใช้ประกอบในการฟัง

2. การสอนทักษะการฟังระดับต้น เป็นการสอนทักษะการฟังเพื่อนำเข้าสู่ การเรียนรู้ไวยากรณ์ เน้นการใช้ภาษาโดยการอ่านและฟังคำบรรยายเรื่องราว การถามและตอบ เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ฟัง ใช้ขั้นตอนการสอนแบบกระตุ้นความสนใจ - การศึกษา - กระตุ้นการใช้ภาษา (Engage - Study - Activate)

3. การสอนทักษะการฟังระดับกลาง เป็นการสอนทักษะการฟังโดยให้นักเรียนฟัง เรื่องราวที่ยาวขึ้น โดยอาจจะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ มีทั้งเนื้อหาทาง ไวยากรณ์ ฝึกการคาดเดาเหตุการณ์และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ได้ฟัง ใช้ขั้นตอน การสอนแบบกระตุ้นความสนใจ - กระตุ้นการใช้ภาษา (Engage - Activate)

4. การสอนทักษะการฟังระดับค่อนข้างไปทางสูง เป็นการสอนทักษะการฟังโดย ให้นักเรียนฟังเรื่องราวที่ยาวและซับซ้อนขึ้น มีลักษณะเฉพาะของภาษา เน้นการตอบคำถามทบทวน จากสิ่งที่ฟัง ใช้ขั้นตอนการสอนแบบกระตุ้นความสนใจ - กระตุ้นการใช้ภาษา (Engage - Activate)

นูแนน (Nunan, 2011) ได้กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ ดังนี้

1. สื่อการสอนควรนำมาจากเอกสารจริง (Authentic texts) ทั้งบทพูดคนเดียว (Monologues) และในรูปของการสนทนา (Dialogues)
2. ควรจัดทำกิจกรรมกระตุ้นให้ผู้เรียนมีพื้นความรู้ก่อนฟัง
3. ควรสอนให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ ในการฟัง
4. ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสนในการพัฒนาการฟังโดยฟังหลาย ๆ ครั้ง ควบคู่ไปกับการทำกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากฟัง
5. ผู้เรียนควรฟังอย่างมีจุดหมาย
6. ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีบทบาทในการเรียน
7. เนื้อหาของบทเรียนควรเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป การสอนทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจมีหลักการที่สำคัญทั้งหมด 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้นก่อนการฟัง (Pre-Listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนควรจะได้ทราบถึงจุดมุ่งหมายของการฟัง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีความต้องการหรือพร้อมที่จะฟัง (2) ขั้นระหว่างการฟัง (While-Listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังได้ทำกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยการใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้เหมาะกับจุดประสงค์ของการฟัง (3) ขั้นหลังการฟัง (Post-Listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลจากการฟังมาทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่นๆ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้และความคิดเห็นของตนเอง เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

1.6 การวัดและการประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจ

นักวิชาการได้นำเสนอวิธีการวัดและประเมินผลทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ดังนี้ กรมวิชาการ (2551, น.133) ได้เสนอแนวทางเกี่ยวกับการวัดและประเมินการฟังเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

1. การทดสอบการจับใจความสำคัญของคำพูด (Skimming) เช่น
  - 1.1 ฟังข่าว แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคล และสถานที่ที่ได้ยินในข่าว (เหมาะกับผู้ที่เริ่มเรียนรู้)
  - 1.2 ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย แล้วให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง (อาจใช้ภาษาแม่ของนักเรียนก็ได้)
  - 1.3 ผู้สอนเล่า หรืออธิบายเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ ฯลฯ แล้วให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ผู้สอนเล่า (ถ้าเป็นผู้เริ่มเรียนอาจใช้ภาษาแม่ของนักเรียนก็ได้)

1.4 ฟังเทปที่บันทึกจากรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา พยากรณ์อากาศ ฯลฯ แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

2. การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension)

แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วย เช่น ฟังเรื่องราวหรือนิทาน สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ แล้วตั้งชื่อเรื่อง ฟังบทความเข้าใจแล้วสรุปความด้วยการเขียน หรือตอบด้วย True/False ฟังแถบเสียงบันทึกเกี่ยวกับเรื่องราวต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น กีฬา บันเทิง พยากรณ์อากาศ ฯลฯ แล้วบอกได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร และฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพที่ตรงกับบทสนทนานั้นๆ

3. การทดสอบการรับข้อมูล

3.1 ให้ฟังข้อความ แล้วให้กรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายแสดงเส้นทางจุดหมายปลายทางลงในตารางหรือแผนที่

3.2 สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในเหตุการณ์ หรือสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน

3.3 ให้ผู้เรียนฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการและจดบันทึกไว้

4. การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the Oral Messages) ใช้วัดในระดับที่ค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถของ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง คือ ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร เช่น สมมติให้นักเรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความแล้วให้จดบันทึกไว้ หรือนำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูดก็ได้ ซึ่งถ้าวัดเฉพาะทักษะการรับสารก็อาจให้ถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ได้ รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับสูงได้

สุพรรณ บุญเพิ่ม (2551, น.13) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจว่า ธรรมชาติการใช้ภาษานั้น ทักษะการฟังและทักษะการพูดเป็นทักษะที่ใช้คู่กัน ฉะนั้นการแยกแบบทดสอบทักษะการฟังออกจากทักษะการพูดจึงดูเหมือนเป็นการฝืนธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตามผู้ฟังมีโอกาสที่จะใช้ทักษะการฟังเพียงอย่างเดียว เช่น การฟังวิทยุ การฟังคำบรรยาย การฟังประกาศต่าง ๆ เป็นต้น และเนื่องจากทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะรับสารเช่นเดียวกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การสร้างแบบทดสอบของทั้งสองทักษะนี้จึงมีความคล้ายคลึงกัน การสร้างแบบทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจอาจสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์ระดับทักษะหลัก (Macro-Skill) เช่น การฟังเพื่อจับรายละเอียดที่เป็นข้อมูลเฉพาะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญ การปฏิบัติตามคำสั่ง และการปฏิบัติตามคำแนะนำ

2. จุดประสงค์ระดับทักษะย่อย (Micro-Skill) เช่น การบอกอารมณ์ของผู้พูดจากสำเนียง การฟังแล้วบอกหน้าที่ของภาษา เช่น บอกได้ว่ารูปประโยคคำถาม เช่น Could you Pass the Salt? เป็นการขอร้องไม่ใช่คำถาม

ประเภทของแบบทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ได้แก่ แบบเลือกตอบ (Multiple Choice, True/False) การตอบปัญหาแบบสั้น (Short Answer) การถ่ายโอนข้อมูลที่ได้จากการฟังในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเติมคำหรือข้อมูลในแผนภูมิหรือรูปภาพ การลากเส้นแสดงทิศทางที่ได้จากการฟัง เป็นต้น และการจดบันทึกข้อความ (Note-Taking)

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2551, น.212) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

1. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension Test) เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังเสียงแล้วตอบคำถามหรือการลากเส้นแสดงทิศทางการเดินทางลงในแผนที่ตามข้อความหรือคำสั่งที่ได้ยิน ตัวอย่างการทดสอบความเข้าใจในการฟังอาจสรุปได้ดังนี้

1.1 ฟังข้อความทั้งหมด 1 ครั้ง จบแล้วให้ฟังประโยคที่อ่านครั้งเดียว แล้วให้ผู้เรียนบอกว่า ถูกหรือผิด จากข้อความที่ฟัง

1.2 ฟังข้อความ 1 ครั้ง จบแล้วมีคำถามพร้อมคำตอบที่เป็นตัวเลือก นักเรียนเลือกตอบคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

1.3 ฟังข้อความแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้นๆ สำหรับผู้เริ่มเรียนคำถามอาจเป็นภาษาแม่

1.4 แจกแผนที่ของสถานที่ เช่น ถนน เมือง หรือรถไฟใต้ดิน พร้อมกับบอกจุดเริ่มต้นในแผนที่ให้กับผู้เรียน ผู้เรียนฟังการบอกวิธีไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง แล้วผู้เรียนทำเครื่องหมายว่าจุดหมายปลายทางคือที่ไหนในแผนที่

1.5 ฟังข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น อุณหภูมิของอากาศในแต่ละภาค หรือหมายเลขของผู้เล่นในทีมเบสบอลหรืออื่นๆ แล้วกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายลงในตาราง

1.6 สมมติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน เช่น รถไฟขบวนใดที่จะพาไปสู่จุดหมายปลายทางตรงตามเวลา หรือรถไฟขบวนใดที่ผู้เรียนจะพลาด

1.7 การจดโน้ต สามารถใช้กับผู้เรียนในระดับสูงได้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2552, น. 130-140) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ดังนี้

1. การทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจสามารถวัดทั้งที่เป็นหน่วยความหมายย่อย และความเข้าใจสารโดยรวมที่อาศัยโครงสร้างความรู้ของผู้เรียน ความสามารถในการสร้างเครือข่าย และความหมายของสารที่ต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ของกระบวนการทั้งสองดังนี้

1.1 การแบ่งกระแสเสียงที่ต่อเนื่องกันออกเป็นคำๆ ได้

1.2 ใช้ตัวชี้แนะทางไวยากรณ์เพื่อเรียบเรียงเสียงออกเป็นหน่วยของสารที่ได้ความหมาย

2. การทดสอบทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจอาจวัดได้โดยแบบควบคุม โดยมีบทฟังและตัวเลือกคำตอบให้ตามวิทยวิธีให้ผู้เข้าสอบเลือกตอบ หรือเป็นการฟังแล้วเขียนตอบสั้นๆ เป็นวลี คำ ข้อความสั้นๆ หรือเขียน/พูดตอบยาวๆ ซึ่งเป็นวิทยวิธีให้ผู้เรียนให้คำตอบและเป็นการสอบทักษะสัมพันธ์ ระหว่าง ฟัง - เขียน และ ฟัง - พูด โดยมีระดับขั้นตอนต่อเนื่องสัมพันธ์กัน ดังนี้

2.1 ระดับกลไก การทดสอบหน่วยเสียง เช่น การฟังและแยกเสียงได้ว่าเป็นเสียงเดียวกันหรือต่างกัน

2.2 ระดับความจำ การฟังข้อความสั้นๆ แล้วรู้ความหมายตามที่ได้เรียนมา เช่น การดูภาพแล้วให้ผู้เรียนเลือกตอบ True/False, Yes/No, หรือ Right/Wrong

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2552, น.64-70) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจไว้ว่า การวัดและประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจอาจดำเนินการในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อความรู้และความสามารถที่จะสื่อสารในเรื่องที่เรียนและในตอนปลายภาคด้วย ซึ่งตัวอย่างการวัดและประเมินผลการฟัง มีดังนี้

1. ให้ตอบคำถาม โดยผู้สอนถามคำถามหรือให้ฟังจากเทปแล้วให้ตอบคำถามหรือใช้คำถามแบบถูกผิด หรือมีตัวเลือกให้ตอบ

2. ให้ฟังแล้วลำดับภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในงานเลี้ยงที่บ้านเพื่อน เพื่อลำดับการสนทนาที่เกิดขึ้น

3. ให้ฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการซื้อขายสินค้า แล้วตอบคำถาม

ฮับบาร์ด (Hubbard, 2011) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

1. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง เป็นการทดสอบความเข้าใจในสิ่งที่ฟัง เช่น ฟังแล้วตอบคำถาม

เล็มเลช (Lemlech, 2011) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจ ไว้ดังนี้

1. การประเมินผลการเรียนควรเป็นกระบวนการที่ทำอย่างต่อเนื่อง ได้รับความร่วมมือและความเข้าใจ
2. การประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนต้องกำหนดด้วยว่าผู้เรียนควรเรียนรู้ และสามารถวัดได้ว่าผู้เรียนปฏิบัติได้ดีเพียงใด
3. ควรเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในการสอน

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการฟัง โดยอาจมีการดำเนินการในระหว่างการเรียนการสอนและปลายภาคเรียนเพื่อดูความรู้และความสามารถในการเรียน โดยควรเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ในการสอน และควรมีการประเมินผลความก้าวหน้าในการเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการวัดและประเมินผลการฟังเพื่อความเข้าใจมีหลายวิธี ได้แก่ (1) การทดสอบจับใจความสำคัญของคำพูด (Skimming) เช่น การฟังข่าว แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคลและสถานที่ที่ได้ยินในข่าว และการฟังนิทาน แล้วให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง (2) การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension) เช่น การฟังบทความแล้วสรุปความด้วยการเขียน หรือตอบด้วย True/False (3) การทดสอบการรับข้อมูล เช่น การฟังข้อความ แล้วให้กรอกข้อมูลหรือทำเครื่องหมายแสดงเส้นทางลงในตารางหรือแผนที่ (4) การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the Oral Messages) เป็นการทดสอบความสามารถในระดับสูง เช่น การรับโทรศัพท์ที่ฝากข้อความแล้วให้จดบันทึก หรือส่งต่อด้วยพูด ซึ่งรูปแบบนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับสูงได้

2. นิทานภาษาอังกฤษ

2.1 ความหมายของนิทาน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ได้มีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับนิทานไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2550) ได้ให้ความหมายของนิทานว่าเป็นเรื่องเล่ารูปแบบหนึ่ง มีลักษณะคล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า ซึ่งเป็นเรื่องราวที่เล่าต่อๆ กันมา โดยมีเหตุการณ์ในเรื่องและตัวละครน้อย มักหรือจบแบบทิ้งให้คิดและมีคติสอนใจ

นฤมล จิวแพ (2550, น.7) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน สร้างสรรค์ความคิดและจินตนาการ สอดแทรกแนวคิดและจริยธรรมอันดีงามเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติในทางที่ถูกต้องดีงาม

นพดล สังข์ทอง (2550, น. 14) ได้กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่แต่งขึ้นหรือเล่าสืบต่อกันมา โดยเน้นที่ความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นหลัก นิทานจะต้องมีตัวละคร มีเรื่องราว และสถานการณ์ และบางครั้งเรื่องราวในนิทานอาจสอดแทรกไปด้วยความรู้หรือข้อคิดต่าง ๆ ถือได้ว่านิทานเป็นอาหารทางใจอย่างหนึ่งของมนุษย์ เพราะเป็นแหล่งเรียนรู้ทางแนวคิด จินตนาการและความเพ้อฝัน

นิตยา ดอกกระถิน (2552, น.20) ได้สรุปความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาด้วยการผูกเรื่องขึ้นโดยมีการอิงประวัติของความจริงบ้าง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงบ้าง หรืออาจแต่งเรื่องขึ้นมาตามจินตนาการ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและให้ความรู้ อีกทั้งยังสอดแทรกแนวคิดสอนใจที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2553, น. 122) ได้กล่าวถึงความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าต่อกันมาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน หรือเป็นเรื่องที่ผู้เล่าเล่าตามจินตนาการของตน เพื่อให้เกิดความสนุกสนานตื่นเต้นเร้าใจ ซึ่งบางเรื่องมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม อันจะเป็นข้อคิดและข้อเตือนใจให้แก่ผู้ฟัง

ศิริพร อำพันศรี (2559, น. 25) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่มีการเล่าต่อๆ กันมา อาจจะเป็นเรื่องราวที่มีเค้าโครงเรื่องมาจากเรื่องจริง หรือเป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ และยังแฝงไปด้วยข้อคิด คติเตือนใจ เพื่อเป็นแนวทางในการนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

กล่าวโดยสรุป นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่มีการเล่าสืบต่อกันมา โดยอาจจะเป็นเรื่องที่มีเค้าโครงที่มาจากเรื่องจริง หรืออาจเป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ปลูกฝังให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและการฟัง อีกทั้งยังแฝงไปด้วยข้อคิด และคติสอนใจ เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 ความสำคัญของนิทาน

นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานไว้หลายท่าน ดังต่อไปนี้

จิราพร บันทอง (2550, น. 38) กล่าวถึงความสำคัญของนิทานว่านิทานมีประโยชน์ต่อเด็กในหลากหลายด้าน นิทานช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านภาษา ความคิดและจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ ฝึกให้เด็กมีความกล้าที่จะแสดงออก กล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่สร้างสรรค์ เกิดความสนุกสนาน บันเทิงใจ และยังทำให้เด็กมีสมาธิ เป็นผู้ที่รู้จักฟัง มีใจจดใจจ่อ มีสัมพันธ์อันดีกับบุคคลรอบข้าง ซึ่งเป็นการพัฒนาให้เด็กมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีของสังคม และเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้มีความสุขได้

บุญนีย์ สมญาประเสริฐ (2551, น. 21) กล่าวถึงความสำคัญของนิทานว่า นิทานเป็นสื่อการเรียนการสอนอย่างหนึ่งของครูที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านการใช้ภาษา คณิตศาสตร์ นิทานสามารถสร้างจินตนาการ ความฝัน ความคิด ความเข้าใจ และการรับรู้ให้กับเด็ก และยังเป็นสื่อที่จะช่วยปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นกับเด็กมากยิ่งขึ้น

ปราณี ปรียวาทิ (2551, น. 29) กล่าวถึงความสำคัญของนิทานว่า นิทานมีคุณค่าและประโยชน์ คือ เป็นวิธีการให้ความรู้และพัฒนาพฤติกรรมที่จะทำให้เด็กสนใจใฝ่เรียนรู้ จดจำเรื่องราวในนิทานได้ดีและมีความกล้าแสดงออก ฝึกนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นกับเด็ก แก้ไขและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กจากตัวละครในนิทานที่เด็กชื่นชอบหรือประทับใจ สร้างสมาธิ ผ่อนคลายอารมณ์ สร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดระหว่างผู้เล่าและผู้ฟัง

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2553, น. 212-214) ได้กล่าวถึงความสำคัญของนิทานว่า ในการเล่านิทาน ถ้าตัวผู้เล่าถ่ายทอดการเล่านิทานอย่างสนุกสนานและสม่ำเสมอ รวมถึงการสร้างบรรยากาศให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด จะส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านจิตใจและช่วยพัฒนาการด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. นิทานคือสื่อที่เชื่อมโยงความรัก ความใกล้ชิดระหว่างพ่อแม่กับลูก ครูกับศิษย์ บรรณารักษ์กับเด็กๆ ที่มาใช้บริการห้องสมุด ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกรอบอุ้ม เกิดความเชื่อในตนเองมากขึ้น รู้สึกว่าตนเองเป็นสมาชิกคนหนึ่งของสังคมที่ตนอาศัยอยู่
2. ตอบสนองต่อความต้องการของเด็กๆ ในวัยนี้ที่อยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็น อยากรับประสบการณ์ ซึ่งส่วนหนึ่งก็ได้มาจากการฟังนิทาน
3. ฝึกเด็กให้เป็นผู้รู้จักฟัง มีสมาธิ มีจิตจดจ่อ รู้จักสำรวจอิริยาบถของตนเอง
4. เป็นการสร้างสรรค์พัฒนาการทางด้านภาษาให้กับเด็ก ทำให้เด็กใช้ภาษาได้ถูกต้อง รู้จักคำศัพท์ต่างๆ มากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดสุนทรียะในการใช้ภาษา
5. ทำให้เด็กรู้สึกผ่อนคลายอารมณ์ที่ตึงเครียดได้รับความบันเทิงใจและสนุกสนานเพลิดเพลิน เป็นเด็กร่าเริงแจ่มใส สมวัย
6. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กๆ นิทานก่อให้เกิดจินตนาการและความคิด เด็กอาจจะเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งนิทานขึ้นเอง หรือวาดรูปตามจินตนาการจากนิทานที่ได้ฟัง ทำให้เด็กโลกส่วนตัวที่จะคิดสร้างสรรค์อะไรก็ได้ตามจินตนาการของตนเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจตามมา

7. เพิ่มพูนความรู้รอบตัวให้กับเด็กๆ เช่น ด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิศาสตร์ ทำให้เด็กตัดสินใจได้ในเรื่องของการกล้าแสดงออกและตอบสนอง ต่อสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ

8. สามารถปลูกฝังคุณธรรมไปในตัวจากนิทานที่ได้เรียนรู้ เช่น ไม่พูดโกหก มีความซื่อสัตย์ มีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่ริษยาปองร้ายซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นการขัดเกลา และบ่มนิสัยให้เป็นเด็กดี ไม่คดโกงผู้อื่น ช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน ให้ดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นบน โลกอย่างมีความสุข

กล่าวโดยสรุป นิทานมีลักษณะที่สำคัญ คือ เป็นเครื่องมือสำคัญที่ก่อให้เกิด การเรียนรู้ เป็นสื่อที่สามารถช่วยให้เด็กๆ มีพัฒนาการในทุกๆ ด้าน ซึ่งไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการ ทางด้านการใช้ภาษา ความคิดและจินตนาการ พัฒนาการทางด้านอารมณ์ สังคม และจิตใจ อีกทั้ง ยังให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านและการฟัง และยังปลูกฝังคุณธรรมที่ดีให้กับเด็กอีกด้วย

2.3 ประเภทของนิทาน

นักวิชาการได้เสนอแนะประเภทของนิทาน ไว้ดังนี้

วรรณิ ศิริสุนทร (2550, น. 13-19) ได้แบ่งประเภทของนิทานไว้หลายประเภท ดังนี้

1. นิทานพื้นบ้าน (Folk tales) คือเรื่องราวที่เล่าต่อกันมาเป็นเวลาช้านาน ซึ่งใน ภายหลังมีการแต่งเติมเรื่องขึ้นจากเค้าโครงเรื่องเดิมบ้าง โดยได้จำเนื้อเรื่องมาเขียนใหม่บ้าง ไม่ระบุ ชื่อผู้แต่ง มักจะกล่าวอ้างว่าเป็นการแต่งเรื่องราวขึ้นมาใหม่โดยอาศัยของเก่าเป็นฐาน นิทานพื้นบ้าน แบ่งออกเป็นชนิดต่างๆ ดังนี้

1.1 นิทานสัตว์ที่พูดได้ (Talking-Beast tales) คือนิทานที่ตัวเอกของเรื่องเป็น สัตว์พูดจาสนทนาโต้ตอบซึ่งกันและกัน และบางครั้งสัตว์ก็พูดจาโต้ตอบกับคนด้วย เช่น เรื่อง The Three Little Pigs

1.2 นิทานไม่รู้จบ (Cumulative tales) เป็นนิทานที่มีเนื้อเรื่องธรรมดาแต่เนื้อ เรื่อง มีการกระทำหรือการดำเนินเรื่องที่ซ้ำๆ ต่อเนื่องกันไปเรื่อยๆ ไม่จบสิ้น เช่น เรื่อง The Macdonald's Farm

1.3 นิทานตลกชวนขบขัน (Humorous tales) เรื่องราวโดยส่วนใหญ่ชวนให้ เห็นเป็นเรื่องตลก สนุกขบขัน บางทีก็เป็นการใช้ปฏิภาณไหวพริบ ทั้งนี้ยังเป็นเรื่องแปลกประหลาด หรือไร้สาระไร้เงลา เช่น เรื่อง หัวล้านนอกครุ ใ้ขี้มูกมาก ใ้ขี้ก้นแหลม เรื่อง How the Peasant Helped His Horse เรื่อง A Visit From St. Nicholas เรื่อง The Night Before Christmas หรือ เรื่อง Book of Nonsense

1.4 นิทานอธิบายเหตุ (Tales That Tell Why) คำว่า “why” แปลว่า “ทำไม” ส่วนใหญ่นิทานพื้นบ้านชนิดนี้มักมีเนื้อเรื่องที่ต้องการตอบคำถามหรืออธิบายคำตอบนั้นๆ ของเด็กว่า “ทำไม...?” ส่วนใหญ่อธิบายลักษณะเกี่ยวกับสัตว์หรือขนบธรรมเนียมประเพณีวิถีการดำเนินชีวิตของผู้คนในชาติต่างๆ บางครั้งก็อธิบายเกี่ยวกับธรรมชาติ เช่น เรื่อง Why the Sun and the Moon Live in the Sky

1.5 นิทานเทพนิยาย (Fairy tales) อาจเรียกว่า นิทานเวทมนตร์คาถา (Tales of Magic) ลักษณะที่เด่นชัดของนิทานชนิดนี้คือ มีเนื้อเรื่องยาว เนื้อหาซับซ้อน ตัวละครมักมีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์เหนือธรรมชาติ สามารถสรรสร้างหรือกำหนดสิ่งที่ดั่งมหรือสิ่งที่ชั่วร้ายได้ หรือเป็นผู้ที่มีพลังวิเศษสามารถทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้อย่างที่คนธรรมดาไม่สามารถจะทำได้ มักจะนิยมขึ้นต้นเรื่องว่า “กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว.....” หรือ “ในกาลครั้งหนึ่ง.....” เช่น เรื่อง The Elves and the Shoemaker

2. นิทานอีสป (Aesop's tales) ลักษณะของเรื่องเป็นนิทานที่มีเนื้อหาสั้นๆ ตัวละครเด่นในนิทานคือสัตว์ ทำให้สัตว์มีการกระทำหรือพูดได้เหมือนคนทั่วไป มีเพียงใจความเดียว โครงเรื่องง่ายไม่มีความซับซ้อน และข้อสรุปที่ชัดเจนของเรื่องนั้นๆ เป็นข้อคิดสอนใจ เช่น นิทานเรื่อง The Shepherd and The Wolf

3. เทพปกรณัม (Myth) เป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับพื้น โลก ท้องฟ้า และการกระทำต่างๆ ของมนุษย์ในสมัยบรรพกาล ซึ่งเทพเจ้าจะเป็นผู้ที่คอยควบคุมการเกิดปรากฏการณ์ทางธรรมชาติเหล่านั้น เทพเจ้าจะมีรูปลักษณะเหมือนคนทั่ว ๆ ไป แต่มีจุดเด่นคือเป็นอมตะ กล่าวคือเป็นผู้ไม่ตาย และมีอำนาจพลังแห่งคาถาเวทมนต์และอิทธิปาฏิหาริย์เกินความจริง เช่น เรื่อง The Heroes และ The Child's Homer เทพเจ้ากรีกชื่อ ซีอุส (Zeus) โรมันเรียก จูปีเตอร์ (Jupiter) ของไทย เช่น เทวดาคำเนิด มีพระนารายณ์ พระอินทร์ พระอิศวร และพระราหู

4. นิทานวีรบุรุษและมหากาพย์ (Epic and Hero tales) เป็นนิทานที่มีลักษณะทั่ว ๆ ไปคล้ายกับเทพปกรณัม แต่ต่างกันตรงที่ตัวละครเอกของเรื่องเป็นมนุษย์ไม่ใช่เทพเจ้า มีการดำเนินชีวิตที่กล้าหาญชาญชัย ฝ่าฟันปัญหาอุปสรรคและมีความสำเร็จในที่สุด เช่น เรื่องพระร่วง เรื่องขอมคำดิน เรื่องมหากาพย์อิลีแอดและโอดิสซีย์ (Iliad and Odysseus) และเรื่องโรบินฮูด (Robin Hood)

5. หนังสือภาพอ่านเล่นที่มีตัวเอกเป็นสัตว์ (Animal stories) เช่น เรื่อง The Ugly Duckling เรื่อง Two Cats and A Monkey

6. นิทานพื้นเมืองนานาชาติ (Folk tales from other countries) เช่น อาละดินกับตะเกียงวิเศษ นิทานคัมภีร์ปัญญาตนตระ นิทานโรบินฮูด นิทานฮีโตปเทศ เป็นต้น

นพดล สังข์ทอง (2550, น. 17-49) ได้แบ่งประเภทของนิทานไว้เป็นหมวดหมู่ เพื่อง่ายต่อการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ จากแนวเรื่องของนิทาน จากยุคสมัยการเกิดนิทาน ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. นิทานสมัยโบราณ หรือนิทานแบบดั้งเดิม คือ นิทานที่เล่าสืบต่อกันมาตามความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ซึ่งนิทานประเภทนี้มักไม่ปรากฏชื่อผู้แต่งหรือผู้เล่าคนแรก ดังนี้

1.1 นิทานอีสป เป็นนิทานประเภทสอนใจที่มีเนื้อหาสั้นๆ ตัวละครเอกมักเป็นสัตว์ บางตัวมักใช้แทนสัญลักษณ์ของสิ่งต่างๆ เช่น สิงโต เป็นสัญลักษณ์ของผู้มีอำนาจหรือความยิ่งใหญ่ สุนัขจิ้งจอกเป็นสัญลักษณ์ของคนเจ้าเล่ห์หรือกลลอบ เนื้อหาตรงไปตรงมาและให้คติสอนใจ เนื้อเรื่องมักจะกล่าวถึงการทำได้ดี หรือทำสิ่งใดมักจะได้รับผลเช่นนั้น และจบลงด้วยประโยคที่ว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า .....”

1.2 นิทานเทพนิยาย เป็นนิทานที่มีเรื่องราวในตำนาน เทวดา นางฟ้า มีความมหัศจรรย์เหนือความเป็นจริง ตัวละครเอกของนิทานประเภทนี้มักจะเป็นมนุษย์ แต่มีศักดิ์สูงหรือมีอิทธิฤทธิ์ เหตุการณ์ในเทพนิยายมักจะเป็นเหตุการณ์ต่อสู้ของฝ่ายดีกับฝ่ายดี ตัวละครมักมีการผจญภัยในดินแดนมหัศจรรย์ต่างๆ ผู้อ่านต้องจินตนาการมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวของสิ่งที่อ่าน

1.3 นิทานชาดก คำว่า ชาดก หมายถึง เรื่องราวพระพุทธเจ้าที่มีมาในชาติปางก่อน หรือเป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับพุทธประวัติตอนใดตอนหนึ่ง นิทานชาดกจะมีอยู่ในคัมภีร์ที่เรียกว่า นิบาตชาดกและปัญญาสาชดก เป็นนิทานที่พระภิกษุยกมาเป็นตัวอย่างประกอบคำสอนในเวลาเทศนา เพื่อขยายความให้เป็นข้อคิดคติเตือนใจในเรื่องต่างๆ ลักษณะเฉพาะของนิทานชาดกคือ ตอนจบเรื่องจะมีการประชุมชาติ เพื่อระบุว่าตัวละครแต่ละตัวกลับชาติมาเกิดเป็นผู้ใดในพระชาติ ที่เป็นพระพุทธเจ้า โดยเฉพาะตัวละครเอกที่มาเสวยพระชาติเป็นพระพุทธเจ้า

1.4 นิทานพื้นบ้าน เป็นเรื่องราวในท้องถิ่นที่เล่าสืบต่อกันมา จนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง เป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดจากปากต่อปากเป็นภาษาร้อยแก้ว จากความทรงจำของผู้คนในท้องถิ่นนั้นๆ บอกเล่าถึงสถานที่ที่มีอยู่จริงสามารถอ้างอิงได้ โดยที่ไม่ทราบชื่อผู้แต่ง ไม่มีการเขียนอย่างเป็นทางการ นิทานแต่ละเรื่องจะดำรงอยู่ได้นานหรือไม่ขึ้นอยู่กับความจดจำของผู้เล่าและผู้ฟัง แต่ต่อมามีคนรู้หนังสือมากขึ้น จึงมีการบันทึกไว้

2. นิทานสมัยใหม่ เป็นนิทานที่แต่งเรื่องขึ้นมาใหม่ เนื้อเรื่องจึงเปลี่ยนไปตามยุคสมัย เช่น เรื่องเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ ยาเสพติด ความขยันอดทน เป็นต้น แต่แนวความคิดของเรื่องยังอิงรูปแบบเดิมของนิทานไว้ เช่น นิทานที่เน้นเรื่องคุณธรรมก็จะสอดคล้องกับนิทานภายิต ลักษณะของนิทานสมัยใหม่ จะต้องเป็นนิทานที่แต่งขึ้นใหม่ หรือ

ดัดแปลงและเรียบเรียงจากนิทานที่เคยมีมาแล้ว โดยมีชื่อหรือนามปากกาผู้แต่งชัดเจน เนื้อเรื่องอาจนำมาจากพฤติกรรมต่างๆ ไปของคน สัตว์ สิ่งของ หรือธรรมชาติ แล้วนำมาผูกขึ้นเป็นเรื่องราวหรือจินตนาการเรื่องแบบเหนือจริงก็ได้ ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ริเริ่มนิทานสมัยใหม่ คือ ฮันส์ คริสเตียน แอนเดอร์เซน (Hans Christian Andersen)

วิลโล มาสจรัส (2551, น.15-21) ได้แบ่งลักษณะนิทานออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. นิทานอีสป (Aesop's tales) เป็นนิทานการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมจากการนำนิทานมาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ผ่านตัวละคร โดยทั่วไปจะนิยมตัวละครที่เป็นสัตว์และเป็นนิทานสั้น ๆ

2. นิทานเทพนิยาย (fairy tale) คือนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเวทมนตร์ ตัวละครมักจะเป็นมนุษย์ แต่มีอิทธิฤทธิ์และศักดิ์สูง เช่น เป็นเจ้าชายกับเจ้าหญิง หรือเป็นมนุษย์ธรรมดาที่มีลักษณะพิเศษ มีคุณงามความดี และมักมีแม่แมดคอยกลั่นแกล้ง

3. นิทานชาดก เป็นนิทานที่ปรากฏอยู่ในคัมภีร์ ที่เรียกว่า นิบาตชาดกกับปัญญาสชาดก เป็นนิทานที่ไว้ยกตัวอย่างคำสอนของผู้แสดงธรรม และให้ข้อคิดเตือนใจในเรื่องต่าง ๆ

4. นิทานชาวบ้าน (folk tale) เป็นนิทานพื้นบ้านที่เล่าขานต่อกันมาแต่โบราณ เนื้อหาของนิทานมักจะอ้างอิงสถานที่ที่มีอยู่จริงในท้องถิ่น

กล่าวโดยสรุป นิทานแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท โดยส่วนมากนั้นมักจะยึดตามลักษณะของเนื้อเรื่อง ความสำคัญ และที่มาของนิทานเป็นสำคัญ ซึ่งมีโครงเรื่องที่ไม่ซับซ้อนและมีเนื้อหาที่สอดแทรกแนวทางการดำเนินชีวิตและข้อคิดสอนใจ เช่น นิทานอีสป นิทานพื้นบ้าน นิทานเทพนิยาย และนิทานชาดก

2.4 องค์ประกอบของนิทาน

นักวิชาการได้เสนอแนะแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของนิทาน ไว้ดังนี้

วิลโล มาสจรัส (2551, น. 51-53) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของนิทานมี 10 ประการ ดังนี้

1. เค้าโครงเรื่อง หมายถึง การระบุเหตุการณ์หลักของเรื่องว่ามีการกระทำอะไรเกิดขึ้น หรือดำเนินไปในทิศทางใด ซึ่งโครงเรื่องมีส่วนประกอบอยู่ 3 ส่วน ได้แก่ การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง และการปิดเรื่อง

2. ตัวละคร หมายถึง ผู้ที่มีบทบาทปรากฏอยู่ในเรื่อง ซึ่งตัวละครนั้นเป็นได้ทั้งคนและสัตว์

3. ฉาก หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีอยู่รอบ ๆ ตัวละคร ในขณะที่เกิดเหตุการณ์

4. แก่นเรื่อง หมายถึง สารัตถะที่เป็นหลักในเรื่องนั้น เช่น ใช้ความรักเป็นหลักของเรื่อง เนื้อหาที่จะดำเนินไปในเรื่องของความรัก เกี่ยวกับความรักของคน หรือความรักของสัตว์ เป็นต้น

5. ทักษะ หมายถึง แง่คิดที่ผู้เขียนกำหนดไว้ โดยให้มีผู้บรรยายเรื่อง เป็นผู้เล่าเรื่องราวในเรื่องออกมาให้ผู้ฟังเข้าใจได้ว่าเนื้อเรื่องเกิดอะไรขึ้นบ้าง

6. ท่วงทำนองการเขียน หมายถึง สีสานการใช้สำนวนภาษาที่ถ่ายทอดออกมาถึงความรู้สึกนึกคิด จินตนาการถึงการใช้รูปแบบและสำนวนภาษาของตนเอง

7. บทสนทนา หมายถึง การพูดจาโต้ตอบกันระหว่างตัวละครในเรื่องที่ได้ถึงหรือขัดแย้งกัน

8. การเปิดเรื่อง หมายถึง การเริ่มต้นดำเนินเรื่องของนิทานที่ผู้เขียนทำให้น่าสนใจ ซึ่งโดยส่วนมากนิทานมักจะเปิดด้วยคำว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว

9. การดำเนินเรื่อง หมายถึง ตัวละครแต่ละตัวในเรื่องแสดงบทบาทของตนออกมาเพื่อที่จะสื่อสารให้ผู้ฟังได้ทราบว่าเรื่องราวในนิทานมีเนื้อหาหรือดำเนินเรื่องราวเป็นอย่างไร

10. การปิดเรื่อง หมายถึง การสิ้นสุดเรื่องซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความประทับใจ การปิดเรื่องอาจแสดงถึงการคลี่คลายปมปัญหา อาจจบลงอย่างมีความสุข เฟลิกเพิน หรือเศร้าโศก ผิดหวังก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของนิทานในแต่ละเรื่อง

ดอนน่า (Donna, 2010) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ของนิทานมีดังต่อไปนี้

1. โครงเรื่อง (Plot) เนื้อเรื่องในนิทานส่วนใหญ่จะนำเสนอลักษณะของตัวละครและปัญหาในตอนเริ่มแรกของเรื่อง หลังจากนั้นจะเป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้น จนกระทั่งถึงการแก้ไขปัญหาลงไปได้อย่างดี

2. ความขัดแย้ง (Conflict) ความสนุกตื่นเต้นของเรื่องจะเกิดขึ้นเมื่อตัวเอกของเรื่องพบอุปสรรคหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข ส่วนใหญ่จะพบความขัดแย้งอยู่ 4 ลักษณะ ดังนี้

2.1 ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

2.2 ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับสังคม

2.3 ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับธรรมชาติ

2.4 ความขัดแย้งระหว่างภายในของตัวละครเอง

3. บุคลิกลักษณะตัวละคร (Characterization) ลักษณะตัวละครควรมีความน่าเชื่อถือมีการพัฒนา สามารถจดจำได้ง่ายและต้องเหมือนคนปกติทั่วไป คือมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย

4. ฉาก (Setting) สถานที่และเวลาที่เรื่องดำเนินขึ้น

5. แก่นเรื่อง (Theme) ข้อคิดหรือแนวคิดหลักที่ซ่อนอยู่ในเรื่อง ไม่ได้บอกตรง ๆ ผู้อ่านหรือผู้ฟังจะต้องรู้องค์ประกอบอื่น ๆ ในนิทานร่วมด้วยจึงจะรู้และเข้าใจได้

6. รูปแบบ (Style) กลวิธีหรือรูปแบบทางภาษาที่ผู้เขียนเลือกใช้ในการบรรยาย ลักษณะหรือเหตุการณ์ต่างๆ ภายในเรื่อง

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบที่สำคัญของนิทานมีดังนี้ คือ โครงสร้างเรื่อง ตัวละคร ฉาก แก่นเรื่อง รูปแบบหรือลีลาทางภาษาในการเขียน การดำเนินเรื่องและการปิดเรื่อง ทั้งนี้ก็เพื่อช่วยให้ผู้อ่านและผู้ฟังเข้าใจในเนื้อหาและการดำเนินเรื่องราวของนิทานได้ง่ายขึ้น รวมทั้งยังทำให้สามารถอ่านนิทานได้รวดเร็วขึ้น และสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

จากการที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้างานวิจัยในประเทศจากหลาย ๆ แหล่งความรู้ พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยการใช้นิทาน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อเป็นแนวทาง ดังนี้

กิตติมา จันทรนิล (2550, น. 53-54) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2552 ที่มีผลการเรียนต่ำ โดยใช้เทคนิคการฟังนิทาน ได้ผลการพัฒนาดังนี้ (1) ประสิทธิภาพของเทคนิคการฟังนิทาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ $83.56/82.72$ ซึ่งแสดงว่ามีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่พัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคการฟังนิทาน สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.01$ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่กำหนดไว้

ศรียรรณ์ หมั่นพล (2550, น.48-50) ได้วิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาและการสะท้อนความคิดด้านการฟัง และความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้นิทาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ นักเรียนมีความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอน โดยใช้นิทาน เมื่อเปรียบเทียบคะแนนพบว่าคะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32.05 ในขณะที่คะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าโดยเฉลี่ยเท่ากับ 14.60 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้เท่ากับ 14.73 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนดไว้

อรพรรณ สุชาพันธ์ (2550, น.50-52) ได้วิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยการฟังนิทานและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยการฟังนิทาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน อ 14102 อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แผนการสอนกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทาน จำนวน 4 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบวัดการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองแล้วนำข้อมูลที่วิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยการฟังนิทานมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยกิจกรรมการเรียนรู้โดยการฟังนิทานมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้นหลังการทดลอง

นิสากร เลิศภักดี (2551, น.48-49) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ด้านการสอนฟังภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่านักเรียนร้อยละ 70 มีคะแนนประเมินผ่านเกณฑ์เฉลี่ยร้อยละ 70 ของคะแนนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ณัฐชนา ระวิวงศ์ (2551, น.45-47) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทาน ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (76.07/75.56) เนื่องจาก หน่วยการเรียนรู้ตรงกับความสนใจของผู้เรียน มีความจำเป็นในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาต่างๆ ได้ดี ส่วนความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากนิทานมีข้อความเสียงที่ฟังง่าย โดยเริ่มจากเนื้อหาที่ฟังง่าย แล้วค่อยเพิ่มความยากขึ้น บางเรื่องขบขัน เพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการสร้างความกระตือรือร้นต่อการเรียนได้เป็นอย่างดี นักเรียนสามารถทบทวนความรู้ได้บ่อย ๆ จึงเกิดความพึงพอใจ

เยาวรัตน์ ทักสูงเนิน (2551, น.47-49) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้การฟังนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงอำเภอพระทองคำ จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการฟังที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องมาจาก

การดำเนินการเรียนการสอนเพื่อใช้กระบวนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ทำให้ครูผู้สอนมีความพร้อมในการสอน เข้าใจนักเรียนและสามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาได้ทันที ทำให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายในการเรียนและยังทำให้ทราบพฤติกรรมที่ตอบสนองต่อกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดให้ตามรูปแบบการสอน และยังช่วยให้เห็นข้อบกพร่อง

กาญจนา สายบุตร (2551, น.45-47) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทาน สรุปได้ว่า การใช้นิทานช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับเสียงที่เป็นเสียงจากเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังในระดับที่สูงขึ้นไปได้เมื่อทำอย่างต่อเนื่อง และส่งผลถึงทักษะการพูดของนักเรียนเพราะนักเรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงของเจ้าของภาษาซึ่งทำให้นักเรียนออกเสียงได้ตรงตามสำเนียงของเจ้าของภาษา นอกจากนี้การนำนิทานมาใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษาเป็นการวางรากฐานการพัฒนาทักษะการฟังและยังส่งผลถึงทักษะการพูดด้วย

บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี (2551, น.52-54) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้นิทานจากซีดีโรงเรียนชัยใหญ่วิทยาคม จำนวน 35 คน พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้นิทานจากซีดี ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีพัฒนาการด้านการฟัง อ่าน และเขียน เพิ่มขึ้น

แพรวพรรณ พิมพ์สาร (2556, น.49-51) ได้ทำการวิจัยเรื่องความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 74.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือร้อยละ 70

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

จากการที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้างานวิจัยต่างประเทศจากหลาย ๆ แหล่งความรู้ พบว่า มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานอย่างแพร่หลาย ซึ่งมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ชารอน (Sharon, 2010) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้นิทานที่มีปฏิสัมพันธ์กับการส่งเสริมการสอนทักษะการฟังของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา ที่รัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยนิทานสำหรับส่งเสริมทักษะการฟัง และแบบประเมินความสามารถในการฟัง จากการศึกษาพบว่า การใช้นิทานทำให้การฟังของเด็กๆ มีผลลัพธ์ของประสิทธิภาพไปทางบวก และทำให้เด็กมีความสามารถในการฟัง และมีปฏิสัมพันธ์กับเรื่องราวที่ได้ฟังมากยิ่งขึ้น

ซ่งเหว่ยเฉิน (Chung Wei Shen, 2011) ได้วิจัยเพื่อศึกษาผลของการใช้สื่อประกอบการฟังประเภทนิทานที่เป็นภาษาเป้าหมาย ที่มีต่อความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนประถมศึกษาชาวจีน พบว่า การใช้สื่อประกอบการฟังประเภทนิทานที่เป็นภาษาเป้าหมายประกอบ มีผลต่อความเข้าใจการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พาลาโต้ (Parlato, 2011) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา สรุปได้ว่า การใช้นิทานช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับเสียงที่เป็นเสียงจากเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟังในระดับที่สูงขึ้นไปได้เมื่อทำอย่างต่อเนื่อง และส่งผลถึงทักษะการพูดของนักเรียนเพราะนักเรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงของเจ้าของภาษาซึ่งทำให้นักเรียนออกเสียงได้ตรงตามสำเนียงของเจ้าของภาษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทาน ได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ซึ่งได้นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะนิทานเป็นสื่อการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนคุ้นเคย เป็นสิ่งที่นักเรียนชอบและให้ความสนใจ อยากรู้ ปลูกฝังให้เด็กรักการฟังมากขึ้น ตอบสนองวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าจึงเห็นความสำคัญของการนำนิทานมาใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในระดับต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน โดยมีนักเรียนทั้งหมด 113 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 28 คน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาทำการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 14 ชั่วโมง ซึ่งไม่รวมชั่วโมงทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษในครั้งนี ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัยตลอดจนการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ซึ่งแบ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

2.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับทักษะการฟังโดยใช้ นิทานภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 แผน รวมทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร โรงเรียนบ้านบางเหียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในเรื่องสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้
2. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ จากเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ
3. คัดเลือกนิทานภาษาอังกฤษที่เป็นนิทานอีสปที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 เรื่อง จากเว็บไซต์ยูทูป ได้แก่
  - 3.1 The Dog and the Shadow
  - 3.2 The Dog in the Manger
  - 3.3 The Donkey and the Grasshopper
  - 3.4 The Geese and the Cranes
  - 3.5 The Fox and the Monkey
  - 3.6 The Horsefly and the Ox
  - 3.7 The Wolf and the Lion
4. วิเคราะห์เนื้อหาของนิทาน เพื่อกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

5. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ จำนวน 7 แผน เวลา รวม 14 ชั่วโมง ซึ่งในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยกิจกรรมที่จะพัฒนาความเข้าใจการฟังโดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ ดังนี้

กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening) ขั้นตอนนี้เป็นการกระตุ้นความสนใจให้กับนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่จะได้ฟัง กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่ การแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ การนำเสนอคำศัพท์ที่ปรากฏในเรื่องโดยใช้บัตรคำประกอบ และการนำเสนอเกมที่เป็นการทบทวนคำศัพท์จากเรื่องที่ฟัง

- กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-listening) ขั้นตอนนี้เป็นกิจกรรมที่ครูนำมาใช้ในการฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่ การให้นักเรียนฟังนิทานด้วยตนเองจำนวน 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนฟังประโยคจากที่ครูอ่านแล้วทำแบบฝึกหัดโดยการกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง TRUE หรือ FALSE เพื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากนิทานที่ได้ฟัง โดยขณะที่ทำแบบฝึกหัดนั้นไม่ต้องเปิดนิทานให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนฟังนิทานอีก 1 ครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนการทำแบบฝึกหัดของตนเอง

- กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนของการตรวจสอบความเข้าใจในการฟัง กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่ การให้นักเรียนได้ดูภาพประกอบในขณะที่ฟังนิทาน และให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานที่ได้ฟังเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง

6. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำอิสระ เพื่อขอคำปรึกษาเป็นรายแผน แล้วนำข้อคิดและข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์และเหมาะสม

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำอิสระแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายแผน ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดรายการประเมินในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ (1) เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (2) เนื้อหา มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (3) ประโยค มีความถูกต้องตามหลักภาษา (4) สาระของเรื่อง มีประโยชน์ต่อผู้เรียน (5) กิจกรรม มีความยืดหยุ่น ได้ทั้งในส่วนของผู้สอนและผู้เรียน (6) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ (7) จัดกิจกรรมโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก (8) กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลายและน่าสนใจ (9) ใช้สื่อการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้ และ (10) การประเมินผลสอดคล้องกับกิจกรรม

จากการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เป็นรายแผน มีผลการประเมิน ดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 รายการประเมินในข้อที่ 1,2,3,4,5,6,7,8,9 และ 10 มีค่า IOC เท่ากับ 1
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 รายการประเมินในข้อที่ 1,2,3,4,5,6,7,8,9 และ 10 มีค่า IOC เท่ากับ 1
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 รายการประเมินในข้อที่ 1,2,3,4,5,6,7,8,9 และ 10 มีค่า IOC เท่ากับ 1
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 รายการประเมินในข้อที่ 1,2,3,4,5,6,7,8,9 และ 10 มีค่า IOC เท่ากับ 1
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 รายการประเมินในข้อที่ 1,2,3,4,5,6,7,8,9 และ 10 มีค่า IOC เท่ากับ 1
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 รายการประเมินในข้อที่ 1,2,3,4,5,6,7,8,9 และ 10 มีค่า IOC เท่ากับ 1
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 รายการประเมินในข้อที่ 1,2,3,4,5,6,7,8,9 และ 10 มีค่า IOC เท่ากับ 1

จากผลการตรวจสอบ และประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 7 แผน พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ 1 สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมแล้วไปทดลองใช้ กับนักเรียนที่คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 ห้อง 3 และ ห้อง 4 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ จำนวน 85 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ กิจกรรมการเรียนรู้ และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

8. นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.2.1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อใช้เก็บข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบ ปรนัยแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก 10 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ

การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทาน มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษารูปแบบต่างๆ ของแบบวัดทักษะการฟังจากเอกสารการจัดการเรียนรู้ ทักษะภาษาอังกฤษ ในระดับประถมศึกษา และเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับเทคนิคการสอน ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ

2. กำหนดประเด็นตามจุดประสงค์ในการประเมินทักษะการฟัง

3. กำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการฟัง

4. สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานตาม แนวทางในการสร้างเกณฑ์การประเมินทางภาษา โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ 1 ฉบับ

5. นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานที่สร้าง เสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อขอคำปรึกษา แล้วนำข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ มาปรับปรุงแก้ไขเป็นแบบทดสอบที่สมบูรณ์และเหมาะสม

6. นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานที่ได้ แก้ไข และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระแล้วไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจสอบและประเมินความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ การเรียนรู้ด้านทักษะการฟังและเนื้อหาด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องเป็นรายข้อ (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 หมายถึง เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 หมายถึง เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้

ผลการพิจารณาได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1 รวมมี แบบทดสอบที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมด จำนวน 10 ข้อ

7. นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานที่ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 ห้อง 3 และ ห้อง 4 โรงเรียน บ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ จำนวน 85 คน

8. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาคุณภาพเพื่อปรับปรุง โดยแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยจำนวน 10 ข้อ หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยพิจารณาดังนี้ ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-1.00 ปรากฏว่า แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษมีคุณภาพ ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.34-0.76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.20-0.71

9. นำแบบทดสอบที่ได้ ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2543) และใช้เกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ได้ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.905

10. นำแบบทดสอบไปจัดพิมพ์เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นการทดสอบก่อนเรียน

นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานก่อนเรียน (pretest) จำนวน 10 ข้อ ไปทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนบ้านบางเหียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 28 คน และบันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน

3.2 ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟังโดยใช้นิทาน

จัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟังโดยใช้นิทาน โดยการนำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับขั้นตอนของแผนการจัดการเรียนรู้ ครั้งละ 1 แผน จนครบ 7 แผน วันละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา 14 ชั่วโมง

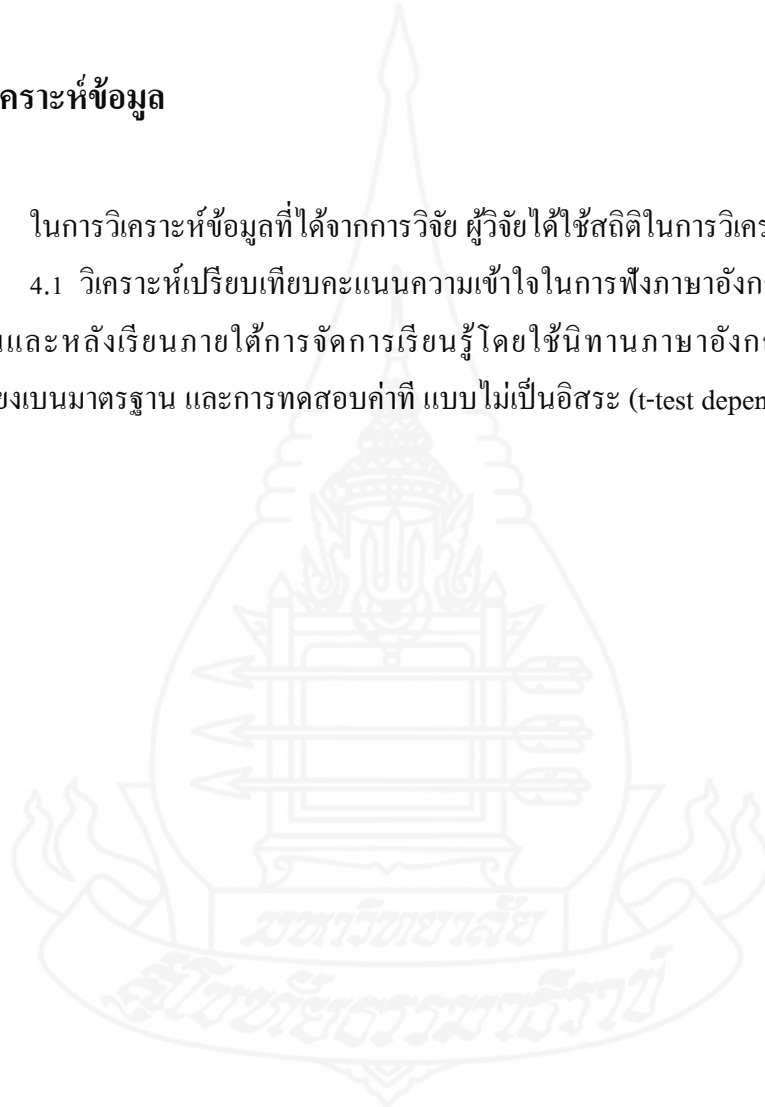
3.3 ขั้นตอนการทดสอบหลังเรียน

ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานหลังเรียน (posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน บันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนภายใต้การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ยค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระ (t-test dependent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 14 ชั่วโมง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนภายใต้การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏผลตามหัวข้อดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนภายใต้การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 28 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน จำนวน 10 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บผลคะแนนไว้ และเมื่อผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้เสร็จเรียบร้อยแล้ว จากนั้นได้ทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

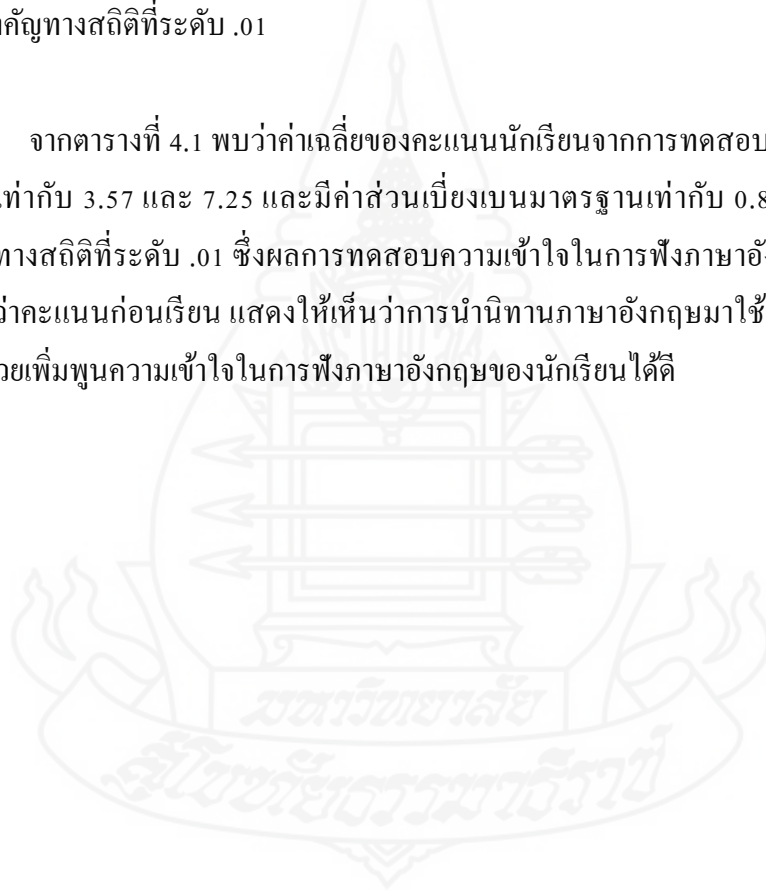

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังการเรียนภายใต้การจัดการเรียนรู้
โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ

ผลการเรียนรู้	จำนวน นักเรียน (N)	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	t-test	df	Sig.
ก่อนเรียน	28	10	3.57	0.84	25.202**	27	0.000
หลังเรียน	28	10	7.25	1.48			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนนักเรียนจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 3.57 และ 7.25 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84 และ 1.48 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการทดสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่าการนำนิทานภาษาอังกฤษมาใช้ในการจัดการเรียนรู้สามารถช่วยเพิ่มพูนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดี

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ซึ่งสามารถสรุปผลของการดำเนินการวิจัยได้ดังนี้

1. สรุปการวิจัย

จากการศึกษาผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ สามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนภายใต้การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ

1.2 สมมติฐานการวิจัย

คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 4 ห้องเรียน โดยมีนักเรียนทั้งหมด 113 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 28 คน

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับทักษะการฟังโดยใช้
นิทานภาษาอังกฤษ โดยมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 แผน รวม
ทั้งสิ้น 14 ชั่วโมง และได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อใช้เก็บข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบ
ปรนัยแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจาก
ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นจากนักเรียนที่มี
ลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการทดลองใช้กิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อฝึก
ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นการทดสอบก่อนเรียน นำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟัง
ภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานก่อนเรียน (pretest) จำนวน 10 ข้อ ไปทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561
โรงเรียนบ้านบางเหี้ยน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม จำนวน 28 คน และบันทึกคะแนนของ
นักเรียนแต่ละคน

2) ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการฟังโดยใช้นิทาน โดยการนำ
แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้อัน
ตามลำดับขั้นตอนของแผนการสอน ครั้งละ 1 แผน จนครบ 7 แผน วันละ 2 ชั่วโมง เป็นเวลา
14 ชั่วโมง

3) ขั้นการทดสอบหลังเรียน ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบ
วัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทานหลังเรียน (posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับ
เดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน บันทึกคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เพื่อนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์
เปรียบเทียบกับคะแนนก่อนเรียน ด้วยวิธีการทดสอบค่าที (t-test)

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติ
ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1) วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่ม
ตัวอย่างก่อนเรียนและหลังเรียนภายใต้การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ โดยหาค่าเฉลี่ย
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที แบบไม่เป็นอิสระ (t-test dependent)

1.4 ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษ ช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งผลการทดสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

2.1 ผลการทดสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตรงกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติมา จันทรนิล (2550, น. 53-54) ศรีวรรณ หมั่นพล (2550, น.48-50) อรพรรณ สุธาพันธ์ (2550, น. 50-52) นิสากร เลิศภักดี (2551, น. 48-49) ณิชชญา ระวิวงศ์ (2551, น. 45-47) เขาวรัตน์ ทักสูงเนิน (2551, น. 47-49) แพรพรรณ พิมพัสาร (2556, น. 49-51) ชารอน (Sharon, 2010) และพาลาโต้ (Parlato, 2011) ที่ได้นำนิทานภาษาอังกฤษไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษช่วยทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น ทำให้ผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งอาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1.1 การทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้วิเคราะห์เกี่ยวกับสาระมาตรฐานและตัวชี้วัด รวมถึงการสอบถามความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับนิทานที่ชอบ ซึ่งเนื้อหาในนิทานจะต้องไม่สั้นหรือยาวเกินไป ภาษาในนิทานเข้าใจง่าย เป็นเรื่องราวที่มีความเหมาะสมกับเด็กทั้งด้านภาษา วัย และความสนใจของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ จิราภรณ์ วิญญูถูล (2558, น. 47-48) รวมถึงสอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในรายวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นอกจากนั้นนิทานที่เลือกมานั้นยังสอดคล้องไปด้วยคติธรรมและข้อคิดสอนใจ (อมรลักษณ์ สัพโส 2550, น. 48-49) เพื่อนำมาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการจัดกิจกรรมอย่างเป็นขั้นตอนที่มีระบบ ทั้งยังได้สร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจใน

การฟังภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ได้ผ่านการตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระและผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ รวมถึงการนำเครื่องมือไปทดลองใช้เพื่อนำมาพิจารณาถึงความเหมาะสมในประเด็นต่างๆ ได้แก่ ความเหมาะสมของเวลา ความหลากหลายของกิจกรรม ความเหมาะสมและความยากง่ายของแบบทดสอบ

2.1.2 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย ซึ่งสามารถพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจในด้านการฟังภาษาอังกฤษ (วิภาดา ประสารทรัพย์ 2550, น. 60-75) เช่น กิจกรรมในขั้นก่อนการฟัง ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับนิทาน และการนำเสนอเกมทางภาษาเพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ให้ก่อนที่จะได้ฟังนิทาน ในส่วนของกิจกรรมระหว่างฟัง ผู้วิจัยเตรียมกิจกรรมที่จะพัฒนานักเรียนให้มีความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษมากที่สุด โดยการให้นักเรียนฟังนิทานด้วยตนเองจำนวน 2 ครั้ง แล้วให้นักเรียนฟังประโยคจากที่ครูอ่านแล้วทำแบบฝึกหัดโดยการกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง TRUE หรือ FALSE เพื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากนิทานที่ได้ฟัง โดยขณะที่ทำแบบฝึกหัดนั้นไม่ต้องเปิดนิทานให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนฟังนิทานอีก 1 ครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนการทำแบบฝึกหัดของตนเอง ในขั้นนี้จะทำให้นักเรียนได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน ในขั้นสุดท้ายคือ กิจกรรมหลังการฟัง ผู้วิจัยจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการตรวจสอบความเข้าใจในการฟังกิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่ การให้นักเรียนได้ดูภาพประกอบในขณะที่ฟังนิทาน และให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานที่ได้ฟังเพื่อทบทวนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับ นิสากร เลิศภักดี (2551, น. 48-49) สุมาลี บุญดี (2555, น. 24-25) และแพรวพรรณ พิมพ์สาร (2556, น. 49-51) ที่ได้จัดกิจกรรมกระตุ้นความสนใจของนักเรียน การเล่าเรื่องในบางส่วนของนิทานเพื่อให้นักเรียน มีเป้าหมายในการฟัง นักเรียนได้ฝึกฟังนิทานด้วยตนเองเพื่อทำความเข้าใจในเรื่อง โดยผู้วิจัย จะคอยให้ความช่วยเหลือและพยายามกระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิด เชื่อมโยงความรู้ที่นักเรียนมีเข้ากับเนื้อเรื่องที่ฟัง เพื่อสร้างความหมายและทำความเข้าใจเรื่องราวในนิทาน อีกทั้งผู้วิจัยและนักเรียนยังได้ตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังด้วยกัน โดยนักเรียนสามารถระบุข้อเท็จจริงและสรุปใจความสำคัญของนิทานที่ฟังได้ นอกจากนี้สิ่งสำคัญอีกประการคือ นิทานที่นำมาใช้เป็นสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นมีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยและระดับความสามารถของนักเรียน โดยเป็นนิทานเรื่องสั้น ๆ เนื้อหาในนิทานแต่ละเรื่องเป็นเรื่องราวของสัตว์ที่มีพฤติกรรมเหมือนคน ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจอีกทั้งยังสอดแทรกข้อคิดเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันอีกด้วย

ซึ่งด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นเพราะว่าการนำนิทานมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งนิทานมีความเหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษา วิชา และความสนใจของผู้เรียน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย กิจกรรมเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระตุ้นการเรียนรู้ให้กับนักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม บรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียนก็มีความผ่อนคลาย จนทำให้นักเรียนเข้าใจในนิทานที่ฟังได้ดีขึ้น และส่งผลต่อความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้นตามที่ได้กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้นิทานจึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ต่อไป

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 เนื่องจากการสอนโดยใช้นิทานเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนได้ จึงควรนำการสอนโดยใช้นิทานไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง

3.1.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ควรคำนึงถึงวัย และประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่ควรรีบเร่งสอน หรือกำหนดเนื้อหาให้นักเรียนมากจนเกินไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการนำกิจกรรมการสอนโดยใช้นิทานไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน

3.2.2 ควรนำกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้นิทานไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ:
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา สายบุตร. (2551). *การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้
นิทาน*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- กิตติมา จันทร์นิล. (2550). *การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้เทคนิคการฟังนิทาน*. [เว็บไซต์]. สืบค้น
จาก [http://www.junnil.net/index.php?option=com_content&task=view&id=23
&Itemid=9](http://www.junnil.net/index.php?option=com_content&task=view&id=23&Itemid=9).
- กุศยา แสงเดช. (2552). *ภาษาอังกฤษสำหรับครูประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- จิราพร ปั่นทอง. (2550). *ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่า
นิทานประกอบการเชิดหุ่นมือ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จิราภรณ์ วิญญูกุล. (2558). *การใช้กิจกรรมการเล่านิทานภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา, พะเยา.
- ณัฐชญา ระวังวงศ์. (2551). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทาน*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ณัฐธิดา สันทิพย์เทวัญ. (2551). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างวิธีการสอนโดยใช้แบบฝึก โคลงกับวิธีการสอนโดยใช้
แบบฝึกตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ถวัลย์ มาสเจริญ. (2552). *เคล็ดลับการเขียนเรื่องสั้น*. กรุงเทพฯ: มิติใหม่.
- ทิพดี อ่อนแสงคุณ. (2550). *การจัดกิจกรรมการสอนฟังและอ่านในกิจกรรมและสื่อการสอน
ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทพิน นีละภมร. (2552). *ปฏิบัติการทางภาษาก่อนสอน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2552). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2552). *การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นพดล สังข์ทอง. (2550). *แต่งเรื่องร้อยนิทานจากจินตนาการเป็นหนังสือ*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นฤมล จิวแพ. (2550). *ผลการเล่านิทานประกอบภาพที่มีต่อพฤติกรรมความเอื้อเฟื้อของเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- นันทพร ศักดิ์เทวินทร์. (2551). *การสอนฟัง พูดภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือภาพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- นิตยา ดอกกระถิน. (2552). *ผลการจัดประสบการณ์การแสดงบทบาทสมมติประกอบการเล่านิทานที่มีต่อความเชื่อมั่นในตัวเองของเด็กปฐมวัย*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ.
- นิสากร เลิศภักดี. (2551). *ผลสัมฤทธิ์ด้านการสอนฟังภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- บัญชา อิงสกุล. (2551). *การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หลักการ ทักษะ และการปฏิบัติการ*, 10(12), 1-15.
- บุญยฤทธิ์ ปิยะศรี. (2551). *การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้นิทานจากซีดี*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- บุษนิษฐ์ สมญาประเสริฐ. (2551). *ผลการเล่านิทานประกอบการเล่นเกมที่มีต่อนิสัยรักการอ่านของเด็กปฐมวัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ).
- ประนอม สุรัสวดี. (2552). *ภาษาอังกฤษของเด็กไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- ปราณี ปรีวาที. (2551). *การพัฒนาจริยธรรมของเด็กปฐมวัยโดยการเล่านิทานและการติดตามผล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- พิมาน แจ่มจรัส. (2550). *การเขียนนิทาน*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.

- พีระพงษ์ สุขแก้ว. (2553). *การจัดความรู้สู่ความเป็นเลิศภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พรสวรรค์ ศรีป้อ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- แพรวพรรณ พิมพ์สาร. (2556). *ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยใช้นิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- เขารัตน์ ทักสูงเนิน. (2551). *การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้การฟังนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2550). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2550*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เรณู ดวงมณี. (2551). *การศึกษาผลของเทคนิคการใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสกลนคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2543). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 11)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิภาดา ประสานทรัพย์. (2550). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2550). *การเล่านิทาน*. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ แกรมมี่.
- วรรณิ โสมประยูร. (2550). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิไล มาศจรัส. (2551). *เทคนิควิธีการเขียน การเล่านิทานสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ: มิติใหม่.
- ศศิกันต์ ปักสังคะเนย์. (2553). *การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธี Top-down ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ศิริการ์ณ์ ตาปราบ. (2553). *การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้รายการโฆษณาในโทรทัศน์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

- ศิริพร อัมพันธ์ศรี. (2559). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานภาษาอังกฤษที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา, นนทบุรี.
- ศิริมา โพธิจักร. (2558). ทักษะการฟัง. [เว็บไซต์]. สืบค้นจาก <http://www.krudee.com>.
- ศรีวรรณ หมั่นพล. (2550). การใช้นิทานเพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟังภาษาอังกฤษและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สมุทร เช่นเขาวนิช. (2552). เทคนิคการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุพรรณ บุญเพิ่ม. (2551). การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมเคลื่อนไหว. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2552). แนวคิดและเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมาลี บุญดี. (2555). ผลการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนบ้านบัวยาง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, อุบลราชธานี.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2551). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2553). วิธีจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- เสมา บุ่งทอง. (2554). ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิคการฟังนิทาน. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- อดิศา เตียว. (2551). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการจัดการเรียนการสอนทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ แบบเข้มภาคฤดูร้อน: กรณีศึกษานักศึกษาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2552). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อมรลักษณ์ สัพโส. (2550). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้
ใช้นิทานอีสปพื้นบ้านประกอบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- อรุณี วิริยะจิตร. (2553). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อรพรรณ สุธาพันธ์. (2550). การใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยการฟังนิทานเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ในการฟังภาษาอังกฤษและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- Anderson, A., & Lynch, T. (2010). *Learning*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Brown, Gillian. (2010). *Teaching listening comprehension*. Cambridge: Cambridge University
Press.
- Cook, V. (2011). *Second Language Learning and Language Teaching*. London: Edward Arnold.
- Fredericks, A.D. et al. (2010). *Teaching The Integrated Language Arts: Process and Practice*.
New York: Addison - Wesley Education Publishes.
- Harmer, Jeremy. (2011). *The Practice of English Language Teaching*. London:
Longman Group.
- Lemlech, C.K. (2011). *Curriculum and Instructional Methods for the Elementary and Middle
School*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Hubbard, C. (2011). *Essentials of Psychological Testing*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Huang, T.M. (2010). *A Distant Education TEFL Programme Pilot Materials*. Singapore: n.d.
- Kathleen S, Abrams. (2010). *Communication at Work*. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Krashen, S.D. (2010). *Principles and Practice in Second Language Acquisition*. New York:
Pergamon Press.
- Morley, J. (2010). *Listening and Language Learning in ESL: Developing Self-Study Activities
for Listening Comprehension*. London: Prentice-Hall.
- Nunan, D. (2011). *Listening in Language Learning*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rixon, S. (2010). *Developing Listening Skills*. London: Macmillan Publishes.
- Rost, Micheal. (2011). *Listening in Language Learning*. London: Longman.
- Underwood, Mary. (2010). *Teaching Listening*. London: Longman Group.
- Vandergrift, L. (2010). *Learning to listen or listening to learn*. Annual Review of Applied
Linguistics, 24, 3-25.

Widdowson, H.G. (2010). *Teaching Language as Communication*. New York: Oxford University Press.

Yagang, F. (2011). *Listening problems and solution in English teaching forum*. London: Longman.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. นายพจนานถ ขอประเสริฐ   ประธานหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
2. นางสาวนุชนารถ นาคฉายา   อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
3. Ms. Lisa Marie Putns   อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง The Dog and the Shadow

เวลา 2 ชั่วโมง

ครูผู้สอน นางสาวปัทมธนา ชูจอน

โรงเรียนบ้านบางเหี้ยน

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

2. ตัวชี้วัด

ต 1.1 ป.3/3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมาย ตรงตามความหมายของประโยคและข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน

ต 1.1 ป.3/4 ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยค บทสนทนา และนิทานง่าย ๆ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้

1.1 ตอบคำถามจากการฟังนิทานที่กำหนดให้โดยกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง TRUE หรือ FALSE ได้ถูกต้อง (Exercise 1)

1.2 เขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานที่ฟังได้ถูกต้อง (Exercise 2)

2. ด้านทักษะ / กระบวนการ

2.1 อ่านออกเสียงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับนิทานได้ถูกต้อง

3. ด้านเจตคติ / คุณลักษณะอันพึงประสงค์ / คุณธรรมจริยธรรมที่สอดแทรก

3.1 มีความสนใจร่วมกิจกรรม

3.2 มีความมั่นใจในการกล้าแสดงออก

3.3 มีความรับผิดชอบ

4. ตารางการเรียนรู้

1. คำศัพท์

shadow, meat, bridge, reflection, in the meantime, happen, disappear, fortune

2. โครงสร้างประโยค

-

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

กิจกรรมก่อนการฟัง (Pre-listening)

1. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่จากนิทาน ได้แก่ shadow, meat, bridge, reflection, in the meantime, happen, disappear, fortune จากบัตรคำที่ครูนำเสนอ
3. นักเรียนฝึกออกเสียงและบอกความหมายของคำศัพท์ตามครู
4. นักเรียนทำกิจกรรม Finding Words โดยมีรายละเอียด ดังนี้
  - นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นกลุ่มละ 5 คน
  - ตัวแทนกลุ่มออกมารับบัตรคำศัพท์ จำนวน 6 บัตร
  - นักเรียนฟังนิทานเรื่อง The Dog and the Shadow โดยไม่ได้ดูเนื้อเรื่อง โดยครูจะเปิดไปเรื่อย ๆ จนจบ
    - นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับนิทานเรื่อง The Dog and the Shadow ซึ่งถ้ากลุ่มใดฟังทันก็ให้ยื่นขึ้นพร้อมกับชูบัตรคำนั้นขึ้น
    - กลุ่มที่ยื่นขึ้นเร็วที่สุดและชูบัตรคำได้ถูกต้องจะได้สิทธิ์ในการตอบ โดยจะต้องพูดออกเสียงคำศัพท์และสะกดคำศัพท์ด้วย ซึ่งถ้าพูดออกเสียงและสะกดคำศัพท์ได้ถูกต้องก็จะได้ 1 คะแนน (ครูให้คะแนนเป็นสติ๊กเกอร์)
    - กลุ่มไหนได้คะแนนเยอะที่สุดก็จะเป็นผู้ชนะ
5. นักเรียนจดบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด

กิจกรรมระหว่างการฟัง (While-listening)

6. นักเรียนฟังนิทานเรื่อง The Dog and the Shadow อีกครั้ง จำนวน 2 รอบ โดยที่ยังไม่ต้องทำกิจกรรม
7. นักเรียนดูประโยค ทั้ง 5 ประโยค ใน Exercise 1 โดยฟังครูอธิบายวิธีการทำและฟังนิทานเป็นรอบที่ 3
8. นักเรียนฟังครูอ่านประโยคทั้ง 5 ประโยค แล้วกาเครื่องหมาย (✓) ลงในช่อง TRUE หรือ FALSE เพื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยไม่ต้องฟังนิทาน
9. นักเรียนฟังนิทานรอบที่ 4 ซึ่งเป็นครั้งสุดท้าย พร้อมกับทบทวนแบบฝึกหัดที่ได้ทำอีกครั้ง
10. นักเรียนร่วมเฉลยคำตอบพร้อมกับครู
11. ครูรวบรวมเก็บ Exercise 1 และตรวจให้คะแนน (เป็นรายบุคคล)

กิจกรรมหลังการฟัง (Post-listening)

12. ครูเปิดนิทานให้นักเรียนดูภาพและฟังเนื้อเรื่องไปพร้อมกัน
13. นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญจากนิทานที่ได้ฟังลงใน Exercise 2
14. นักเรียนส่ง Exercise 2 เพื่อให้ครูตรวจให้คะแนน (เป็นรายบุคคล)

6. สื่อการเรียนรู้

1. นิทานเรื่อง The Dog and the Shadow
2. คอมพิวเตอร์
3. เครื่องขยายเสียง
4. exercise 1 และ 2
5. บัตรคำศัพท์

7. การวัดและประเมินผล

ประเด็นการประเมิน	เครื่องมือ/วิธีการ	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้	Exercise 1 และ 2 (ตรวจแบบฝึกหัด)	4 – 5 คะแนน ดี (3) 2 – 3 คะแนน พอใช้ (2) 0 – 1 คะแนน ต้องแก้ไข (1)
ด้านทักษะ	แบบประเมินการฟังและอ่านออกเสียงคำศัพท์ จากเกม Finding Words (สังเกต)	9 – 10 คะแนน ดีมาก 7 – 8 คะแนน ดี 5 – 6 คะแนน พอใช้ 0 – 4 คะแนน ควรปรับปรุง
ด้านเจตคติ	แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ (สังเกต)	10 – 12 คะแนน ดีมาก 8 – 9 คะแนน ดี 6 – 7 คะแนน พอใช้ 0 – 5 คะแนน ควรปรับปรุง

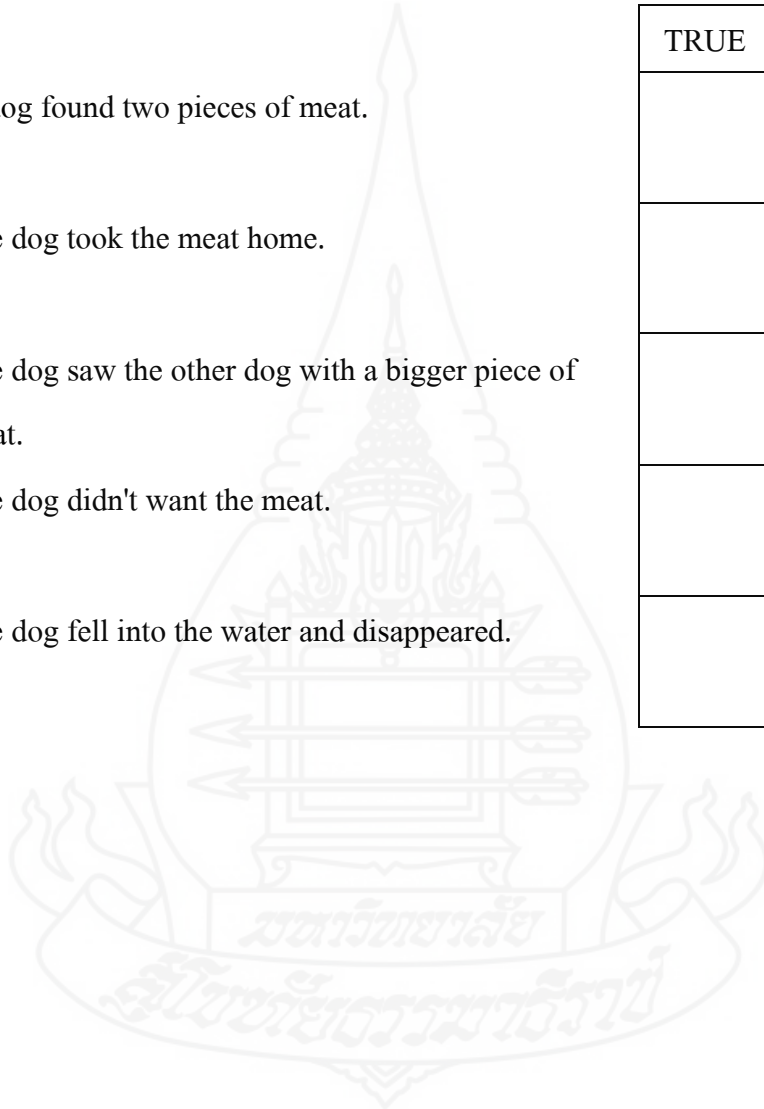

Exercise 1

Directions: Put a tick (✓) to show whether each sentence is TRUE or FALSE.

1. A dog found two pieces of meat.
2. The dog took the meat home.
3. The dog saw the other dog with a bigger piece of meat.
4. The dog didn't want the meat.
5. The dog fell into the water and disappeared.

TRUE	FALSE

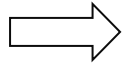
Name: ..... Class: ..... No: .....

Exercise 2

Directions: Write the summary of the tale about "The Dog and the Shadow".

Who

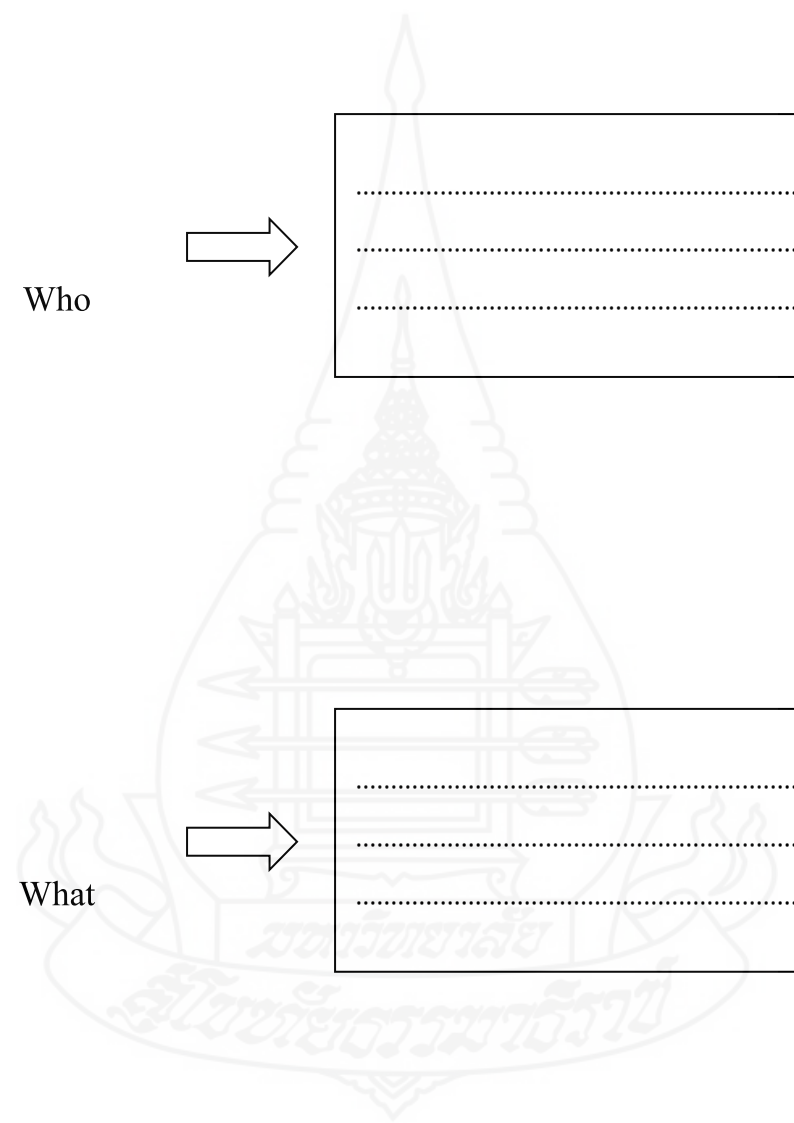
.....
.....
.....

What

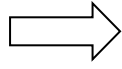
.....
.....
.....

Where

.....
.....
.....

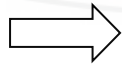
When

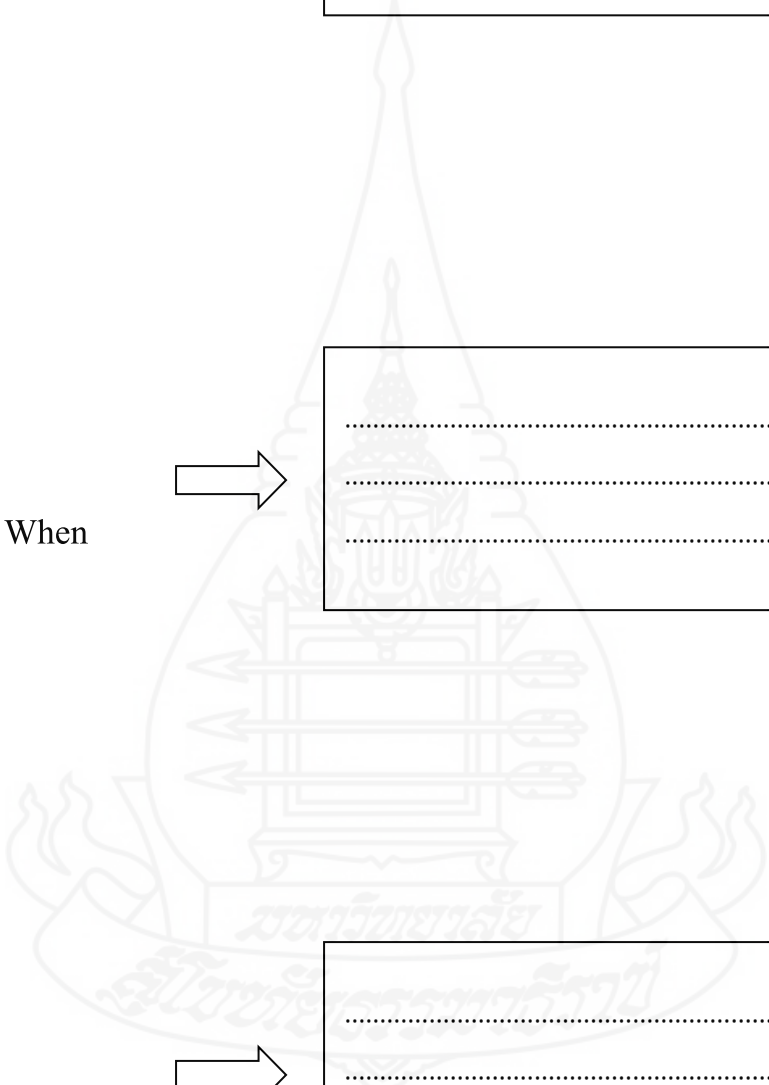
.....
.....
.....

Why

.....
.....
.....

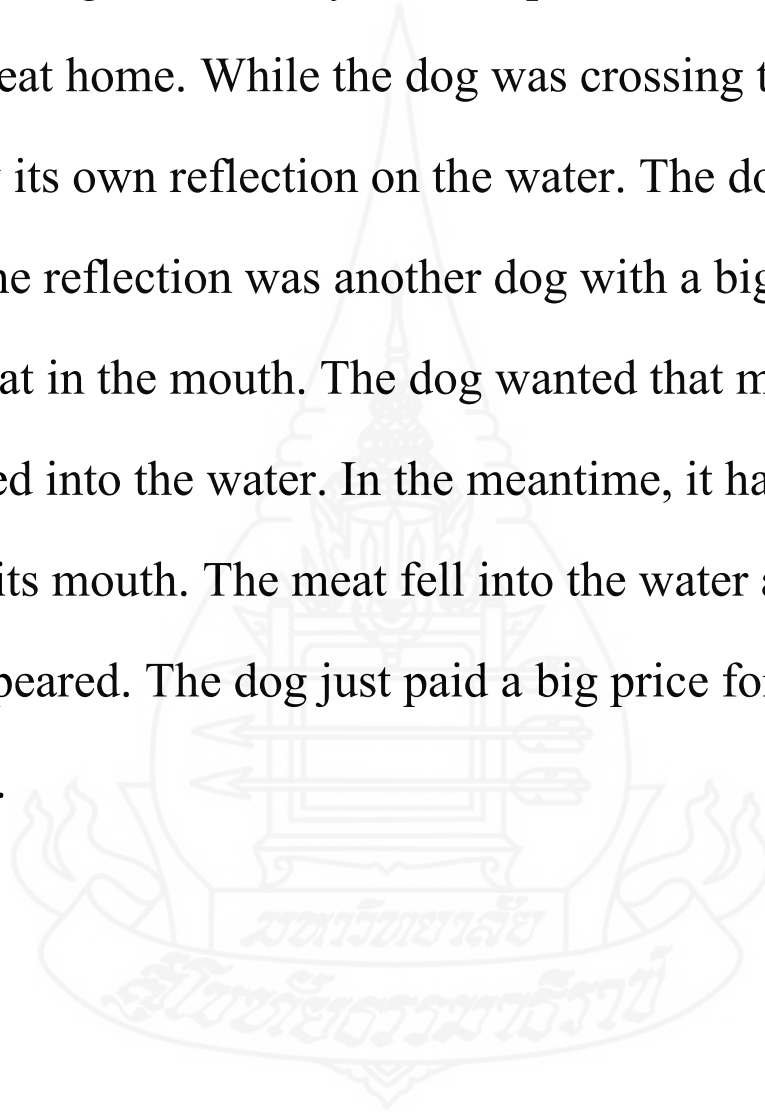
ภาคผนวก ค

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1. The Dog and the Shadow

A dog accidentally found a piece of meat. It took the meat home. While the dog was crossing the bridge, it saw its own reflection on the water. The dog thought that the reflection was another dog with a bigger piece of meat in the mouth. The dog wanted that meat. So it jumped into the water. In the meantime, it happened to open its mouth. The meat fell into the water and disappeared. The dog just paid a big price for its own greed.

ภาคผนวก ง

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน

วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 3 รหัสวิชา อ13101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบางเหียน

- คำชี้แจง 1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษโดยใช้นิทาน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฉบับนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3
ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. ข้อสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน จำนวน 2 หน้า
3. ให้นักเรียนเขียนคำตอบที่ถูกต้องลงในกระดาษคำตอบทุกตอน

Part I : Listen to the tale about "The flies and the Honey Pot" and choose the best answer. (Number 1-5)

1. What did a group of flies found ?
  - a) A tea pot.
  - b) A milk pot.
  - c) A honey pot.
2. Where did the pot lie?
  - a) On the floor of a house.
  - b) On the roof of a house.
  - c) On the ceiling of a house.
3. What did the flies do after they met the pot?
  - a) They stole the honey.
  - b) They drank the honey.
  - c) They slept near the honey pot.
4. What happened with the flies when they wanted to fly back home?
  - a) They flew away from the honey pot.
  - b) Their legs were stuck in the sticky honey.
  - c) They could spread their wings.

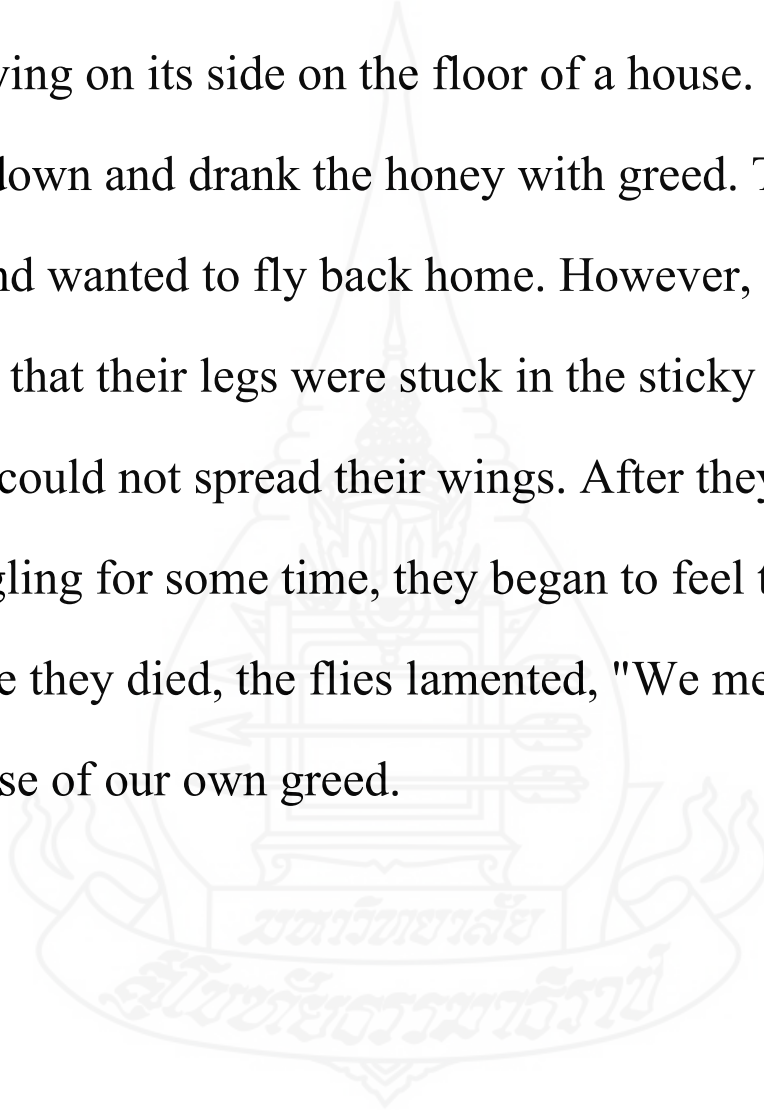
5. What did the flies think before they died?
- a) We will die because of our own greed.
  - b) We have to take the honey pot back home.
  - c) We need more honey.

Part II : Listen to the tale about "The Fox and the Lion" and choose the best answer. (Number 6-10)

6. Why did the fox ran away and hid in the jungle at the first time?
- a) The fox didn't like the lion.
  - b) The fox scared the lion.
  - c) The fox was very hungry.
7. Where did the fox hide itself?
- a) In the mountain.
  - b) In the field.
  - c) In the jungle.
8. What did the fox do when it met the lion at the second time?
- a) It barked to the lion.
  - b) It ran away from the lion.
  - c) It tried to move closer to the lion.
9. What did the fox do when he met the lion at the last time?
- a) The fox asked about the lion's life.
  - b) The fox gave the lion some food.
  - c) The fox walked away from the lion.
10. What did the fox do when it met the lion on the way at the end of the story?
- a) It barked to the lion.
  - b) It shared some food to the lion.
  - c) It would wiggle its tail to the lion.

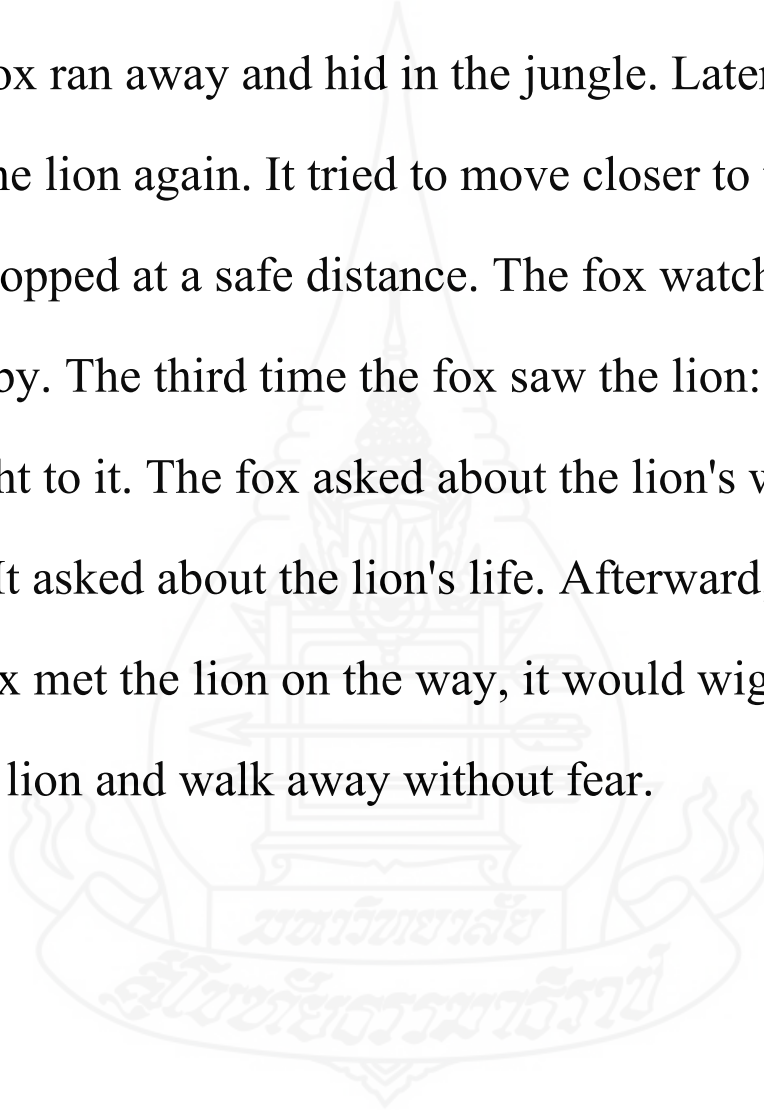
1. The Flies and the Honey Pot

A group of flies found a honey pot. The honey pot was lying on its side on the floor of a house. The flies flew down and drank the honey with greed. They were full and wanted to fly back home. However, the flies found that their legs were stuck in the sticky honey. They could not spread their wings. After they were struggling for some time, they began to feel tired. Before they died, the flies lamented, "We meet this end because of our own greed."

2. The Fox and the Lion

The first time the fox saw the lion, it was scared. The fox ran away and hid in the jungle. Later, the fox saw the lion again. It tried to move closer to the lion and stopped at a safe distance. The fox watched the lion walk by. The third time the fox saw the lion: it walked straight to it. The fox asked about the lion's wife and kids. It asked about the lion's life. Afterward, whenever the fox met the lion on the way, it would wiggle its tail to the lion and walk away without fear.

ภาคผนวก จ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ตารางที่ 1 แบบสรุปผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ
การฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทาน

ข้อที่	ค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้ที่						
	1	2	3	4	5	6	7
1. เนื้อหา มีความสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์	1	1	1	1	1	1	1
2. เนื้อหา มีความเหมาะสม กับวัยของผู้เรียน	1	1	1	1	1	1	1
3. ประโยค มีความถูกต้องตามหลัก ภาษา	1	1	1	1	1	1	1
4. สาระของเรื่อง มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	1	1	1	1	1	1	1
5. กิจกรรม มีความยืดหยุ่น ได้ทั้งในส่วน ของผู้สอนและผู้เรียน	1	1	1	1	1	1	1
6. จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียน เป็นสำคัญ	1	1	1	1	1	1	1
7. จัดกิจกรรมโดยเริ่มจากง่ายไปหายาก	1	1	1	1	1	1	1
8. กิจกรรมการเรียนรู้มีความ หลากหลายและน่าสนใจ	1	1	1	1	1	1	1
9. ใช้สื่อการเรียนรู้สอดคล้อง กับจุดประสงค์และกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	1	1
10. การประเมินผลสอดคล้อง กับกิจกรรม	1	1	1	1	1	1	1

จากผลการพิจารณาแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถนำไปใช้ได้ทุกแผน
การจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 2 แบบสรุปผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดการฟังภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทาน

นิทาน	คำถาม	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลรวม ของ คะแนน Σx	IOC = $\frac{\Sigma x}{N}$	ผลการ พิจารณา ของ ผู้ทรง คุณวุฒิ
		1	2	3			
1. The Flies and the Honey Pot	1. What did a group of flies found? a) A tea pot. b) A milk pot c) A honey pot.	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	2. Where did the pot lie? a) On the floor of a house. b) On the roof of a house. c) On the ceiling of a house.	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	3. What did the flies do after they met the pot? a) They stole the honey. b) They drank the honey. c) They slept near the honey pot.	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

นิทาน	คำถาม	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลรวม ของ คะแนน Σx	IOC= $\frac{\Sigma x}{N}$	ผลการ พิจารณา ของ ผู้ทรง คุณวุฒิ
		1	2	3			
	4. What happened with the flies when they wanted to fly back home? a) They flew away from the honey pot. b) Their legs were stuck in the sticky honey. c) They could spread their wings.	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	5. What did the flies think before they died? a) We will die because of our own greed. b) We have to take the honey pot back home. c) We need more honey.	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2. The Fox and the Lion	6. Why did the fox ran away and hid in the jungle at the first time? a) The fox didn't like the lion.	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

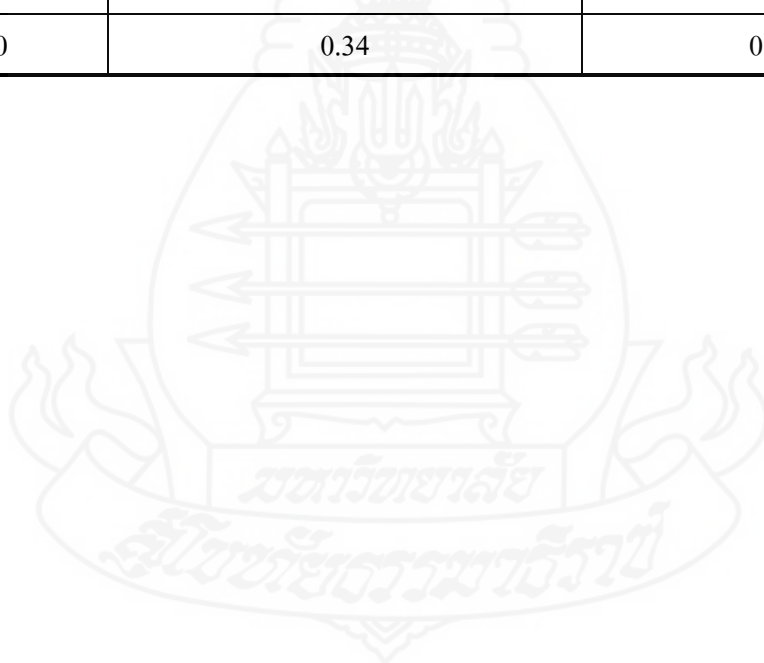
นิทาน	คำถาม	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลรวม ของ คะแนน Σx	IOC = $\frac{\Sigma x}{N}$	ผลการ พิจารณา ของ ผู้ทรง คุณวุฒิ
		1	2	3			
	b) The fox scared the lion. c) The fox was very hungry.						
	7. Where did the fox hide itself? a) In the mountain. b) In the field. c) In the jungle.	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	8. What did the fox do when it met the lion at the second time? a) It barked to the lion. b) It ran away from the lion. c) It tried to move closer to the lion.	1	1	1	3	1	ใช้ได้
	9. What did the fox do when it met the lion at the last time?	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

นิทาน	คำถาม	ความคิดเห็น ของ ผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลรวม ของ คะแนน Σx	IOC = $\frac{\Sigma x}{N}$	ผลการ พิจารณา ของ ผู้ทรง คุณวุฒิ
		1	2	3			
	a) The fox asked about the lion's life. b) The fox gave the lion some food. c) The fox walked away from the lion.						
	10. When did the fox do when it met the lion on the way at the end of the story? a) It barked to the lion. b) It shared some food to the lion. c) It would wiggle its tail to the lion.	1	1	1	3	1	ใช้ได้

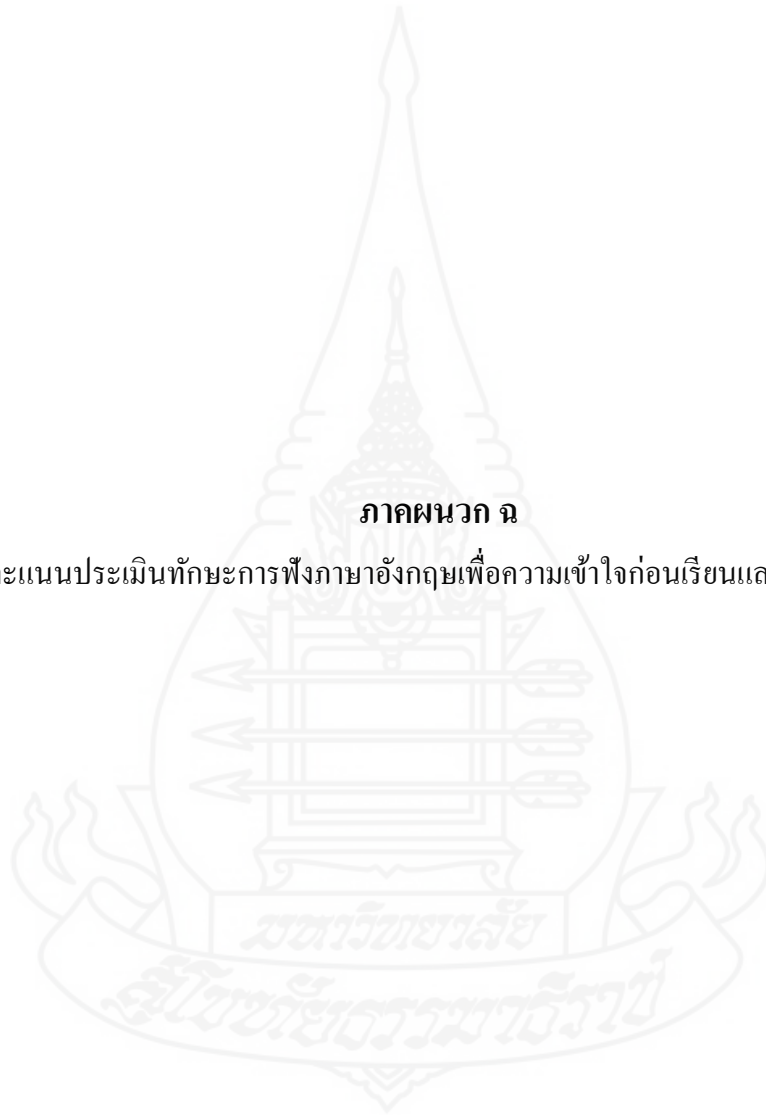
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดการฟัง
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้นิทาน

ข้อสอบข้อที่	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
1	0.76	0.4577
2	0.71	0.3072
3	0.66	0.3191
4	0.63	0.3154
5	0.55	0.2908
6	0.45	0.2026
7	0.50	0.7123
8	0.42	0.3500
9	0.37	0.2697
10	0.34	0.5796

ภาคผนวก ฉ

คะแนนประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 4 คะแนนการประเมินทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนกลุ่ม
ตัวอย่าง

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
1	3	6
2	3	6
3	4	8
4	4	8
5	4	8
6	3	5
7	3	5
8	4	8
9	3	7
10	4	8
11	3	6
12	2	5
13	2	5
14	3	6
15	3	7
16	5	10
17	4	8
18	5	10
19	5	10
20	3	7
21	3	7
22	5	9
23	4	7
24	3	7
25	3	6

ตารางที่ 4 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
26	4	8
27	4	8
28	4	8
เฉลี่ย	3.57	7.25
ร้อยละ	35.70	72.50
S.D.	0.84	1.48

ภาคผนวก ข

คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ T-test Paired Samples Statistics

ตารางที่ 5 คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ T-test Paired Samples Statistics

T-Test

Paired Samples Statistics

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 Pretest	3.57	28	.836	.158
Posttest	7.25	28	1.481	.280

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 Pretest & Posttest	28	.927	.000

Paired Samples Test

	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	Paired Differences		t	df	Sig. (2-tailed)
				95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 Pretest - Posttest	-3.679	.772	.146	-3.978	-3.379	-25.202	27	.000

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๔๐๑

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายพจนาน ขอประเสริฐ

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวปัทมธนา ชูจอน นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาอังกฤษ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านบางเทียน จังหวัดกระบี่ ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วิฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๙-๕๕๓-๐๑๔๕

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๔๐๑

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวนุชนารถ นาคฉายา

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวปิ่นธนา ชูจอน นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาอังกฤษ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๙-๕๙๓-๐๑๔๕

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (ป)/๔๐๑

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน Ms. Lisa Marie Putns

สิ่งที่ส่งมาด้วยโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวปิ่นธนา ชูจอน นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาอังกฤษ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง ผลของการใช้นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่ ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชิ้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการศึกษาค้นคว้าอิสระของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรศัพท์นักศึกษา ๐๘๙-๕๕๓-๐๑๔๕

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวปิ่นธนา ชูจน
วัน เดือน ปีเกิด	9 มกราคม 2529
สถานที่เกิด	อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี 2553
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านบางเหียน จังหวัดกระบี่
ตำแหน่ง	ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านบางเหียน

